

GÖTEBORGS UNIVERSITET HANDELSHÖGSKOLAN

Kvalitet i hållbarhetsrapporter

En kvantitativ studie som jämför kvalitet i bestyrkta hållbarhetsrapporter med icke-bestyrkta.

Kandidatuppsats i företagsekonomi

Externredovisning, VT 2020

Handledare: Marita Blomkvist

Författare: Isabella Illiano
Isabelle Engvall

Förord

Till att börja med vill vi tacka vår handledare Marita Blomkvist som varit till stor hjälp med vägledning och återkoppling under processens gång. Vidare vill vi tacka vår opponentgrupp för råd och feedback som bidragit till en bättre uppsats. Till sist vill vi tacka varandra för ett gott samarbete.

Göteborg - den 29 maj 2020

Isabella Illiano

Isabelle Engvall

Sammanfattning

**Examensarbete i företagsekonomi, Handelshögskolan vid Göteborgs Universitet,
Kandidatuppsats, Externredovisning VT2020**

Författare: Isabella Illiano och Isabelle Engvall

Handledare: Marita Blomkvist

Titel: Kvalitet i hållbarhetsrapporter - en kvantitativ studie som jämför kvalitet i bestyrkta hållbarhetsrapporter med icke-bestyrkta.

Bakgrund och problemdiskussion: Hållbarhetsrapportering är lagstadgat sedan 2017 men kvalitetssäkring av innehållet är frivilligt för svenska företag. Bestyrkande av icke-finansiell information anses öka trovärdighet och kvalitet samt möjliggör upptäckt av interna hållbarhetsrisker som skulle kunna skada företagets marknadsförtroende.

Syfte: Att undersöka om bestyrkande av hållbarhetsrapporter ökar dess kvalitet i jämförelse med icke-bestyrkta rapporter.

Avgränsning: Studiens urval har avgränsats till ett stickprov på 100 stora svenska aktiebolag som omfattas av lagkravet att hållbarhetsrapportera.

Referensram: Utifrån tidigare studier definieras kvalitet som tillgänglighet, tillförlitlighet och strategisk förankring. Den teoretiska referensram som används i studien är legitimitetsteorin och intressentteorin. Tidigare forskning presenteras inom området kvalitet relaterat till icke-finansiell information och kvalitetssäkring av innehållet i hållbarhetsrapporter.

Metod: Studien har ett deduktivt tillvägagångssätt där en forskningshypotes legat till grund för hypotesprövning. Slutgiltiga urvalet som använts är 100 hållbarhetsrapporter varav 51 är bestyrkta och 49 är icke-bestyrkta. Kvalitet utgör studiens beroende variabel där den huvudsakliga förklaringsvariabeln är bestyrkande. För att minimera risken att dra felaktiga slutsatser har förklarings- och kontrollvariabler använts. Metoden för att analysera datamängden är deskriptiv statistik, korrelationsanalys samt multipel regression med syftet att förkasta eller acceptera forskningshypotesen.

Resultat och analys: Bestyrkta hållbarhetsrapporter uppvisar en bättre kvalitet i samtliga undersökta kategorier. Kvalitet är statistiskt signifikant med bestyrkta rapporter och storlek på företag med en signifikans på 0.000.

Slutsats: Företag som bestyrkt hållbarhetsrapporten upprätthåller bättre kvalitet i jämförelse med företag som inte bestyrkt rapporten.

Förslag till vidare forskning: Att genomföra likartad studie fast i större omfattning. Ett annat förslag är att undersöka validiteten i hållbarhetsrapporter och om det skiljer sig mellan företag som bestyrkt rapporten eller inte.

Nyckelord: Hållbarhetsrapport, kvalitet, bestyrkt

Förkortningslista

CSR	Corporate Social Responsibility
FAR	Föreningen auktoriserade revisorer
GRI	Global Reporting Initiative
ISAE	International Standard on Assurance Engagements
Rt	Räntabilitet på totalt kapital
SFS	Svensk författningssamling
ÅRL	Årsredovisningslagen

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	7
1.1 Bakgrund	7
1.2 Problemdiskussion	8
1.3 Syfte och Frågeställning.....	9
1.4 Disponering	10
2. Referensram	11
2.1 Hållbarhetsrapportering.....	11
2.1.1 Årsredovisningslagen	11
2.1.2 RevR 12 och ISAE 3000	12
2.2 Kvalitet	13
2.2.1 Tillgänglighet	13
2.2.2 Tillförlitlighet.....	13
2.2.3 Strategi	14
2.3 Teorier	14
2.3.1 Legitimitetsteorin	14
2.3.2 Intressentteorin	15
2.4 Tidigare forskning och hypotesformulering.....	16
3. Metod.....	18
3.1 Forskningsdesign.....	18
3.1.1 Litteraturgenomgång	18
3.1.2 Urval.....	18
3.2 Modell	19
3.2.1 Skala	21
3.2.2 Pilotstudie.....	22
3.3 Genomförandet.....	22
3.3.1 Undersökningens variabler.....	23
3.3.1.1 Företagsstorlek	24
3.3.1.2 Lönsamhet	24
3.3.1.3 Verksamhetsår	24
3.3.1.4 Bransch.....	24
3.4 Bearbetning av data	24
3.4.1 Statistiska tester.....	24
3.4.2 Deskriptiv data	25
3.4.2.1 T-test.....	25
3.4.3 Korrelationsanalys.....	25
3.4.4 Regressionsanalys	26
3.5 Metodreflektion	27
3.5.1 Reliabilitet	27
3.5.2 Validitet.....	27
4. Resultat och analys.....	28
4.1 Deskriptiv analys och t-test	28
4.2 Korrelationsanalys.....	30
4.3 Regressionsanalys	30
5. Slutsats	32
5.1 Implikationer	33
5.2 Förslag till vidare forskning.....	33

<i>Källförteckning</i>	34
Bilaga 1	38
Bilaga 2	38
Bilaga 3	39

Tabellförteckning

Tabell 1, Skalan som användes i modellen för att koda hållbarhetsrapporterna.....	22
Tabell 2, Studiens definition av variablerna.....	23
Tabell 3, Deskriptiv statistik och t-test av kvalitet i hållbarhetsrapporter.	28
Tabell 4, Jämförelse mellan kategorierna för kvalitet i hållbarhetsrapporter.....	29
Tabell 5, Företag i urvalet fördelat på branscher.	29
Tabell 6, Korrelationsmatris, (Pearson och Spearman).....	30
Tabell 7, Multipel regressionsanalys.....	30

Figurförteckning

Figur 1, Studiens disposition.....	10
Figur 2, Lagstadgat yttrande av hållbarhetsrapporten eller frivilligt bestyrkande.	12
Figur 3, Argument för icke-bestyrkande av hållbarhetsrapporter.	16
Figur 4, Stickprov för att identifiera bestyrkta.	19
Figur 5, Identifiera bestyrkta via Google, studiens urval.....	19
Figur 6, Modellen för att analysera kvalitet i hållbarhetsrapporter.....	20
Figur 7, Studiens variabler.	23

1. Inledning

1.1 Bakgrund

Världen står inför en mängd utmaningar däribland klimathot, dåliga arbetsvillkor och korruption. Företagen har en avgörande roll i detta genom att bidra till ett hållbart samhälle (Johansson, 2016, 18 maj). Grunden för begreppet hållbarhet återfinns i Brundtlandskommissionens definition från 1987 "En utveckling som tillgodoser dagens behov, utan att kompromissa med framtida generationers förmåga att tillgodose deras behov" (Globala målen, 2017). Ur ett företagsperspektiv kan detta översättas till hållbart företagande. Hållbart företagande definieras i EU-kommissionens strategi för Corporate Social Responsibility (CSR) som företagets ansvar för dess verksamhet och påverkan på samhället (Prop. 2015/16:193). Hållbarhetsredovisning är definierat som rapportering av företag i frågor som är relaterade till verksamhetens sociala, miljömässiga och hållbara resultat (Hubbard, 2009). I början av 2000-talet blev hållbarhetsrapportering allt vanligare och har ökat i takt med att hållbarhet blivit ett mer aktuellt ämne bland intressenter (Park & Brorson, 2005). Fram till början av 2010-talet var det frivilligt att hållbarhetsrapportera bortsett från några enstaka länder (Giorgio & Cristian, 2019). Till följd av Direktiv 2014/95/EU är det sedan 2014 obligatoriskt inom den Europeiska Unionen (EU) att hållbarhetsrapportera (Tillväxtanalys, 2018).

Det långsiktiga målet med rapporteringskravet är att informationen på sikt ska bli jämförbar mellan bolag. Målet är också att skapa konkurrensfördelar som ska gynna de företag som aktivt jobbar med hållbarhetsfrågor genom ökad lönsamhet (Tillväxtanalys, 2018). Obligatorisk hållbarhetsrapportering ökar inte bara transparensen utan även incitament för företag att ändra beteende. En studie av Ioannou och Serafeim (2011) visar att företagsledningen tar större socialt ansvar och prioriterar hållbarhetsfrågor och personalutbildning i större utsträckning sedan det blev obligatoriskt att hållbarhetsrapportera. Hållbarhetsrapportering blev obligatoriskt i Sverige till följd av EU-direktivet. EU-direktivet implementerades i svensk lagstiftning och började gälla för räkenskapsåret 2017. Innehållet i hållbarhetsrapporten regleras enligt årsredovisningslagen (ÅRL) och syftar till att intressenter ska få förståelse för företagets hållbarhetsposition, utveckling samt resultat som kan få konsekvenser för företagets verksamhet (SFS 2016:947). Företag ska enligt lag erhålla minst en revisor som ska granska företagets finansiella årsredovisning medan de frivilligt kan låta revisorn bestyrka informationen i hållbarhetsredovisningen (SFS 2019:906).

Revisorn utgör länken mellan företaget och dess intressenter. Revision är en oberoende granskning som har en nyckelroll i det svenska samhället genom att kvalitetssäkra all verksamhet som har större ekonomisk betydelse (Revisorsnämnden, 2017). Eftersom revisorn har en betydelsefull roll att granska företags finansiella rapporter omdebatteras hela yrkeskåren vid skandaler kopplade till reviderade bolag och huruvida revisorn kunde förhindrat händelsen (Dando & Swift, 2003). I EU-direktivet gavs möjligheten för länder att kräva granskning av hållbarhetsrapporten vid implementering i nationell lagstiftning vilket Sverige inte gjorde (PWC, 2016). Enligt svensk lagstiftning ska revisorn enbart kontrollera att alla delar som är lagstadgade finns med i hållbarhetsrapporten (SFS 2016:947). Om företag väljer att kvalitetssäkra hållbarhetsrapporten återfinns vägledning i International Standard on Assurance Engagements (ISAE) 3000 *Andra bestyrkandeuppdrag än revisioner och översiktliga granskningar av historisk finansiell information* (FAR, 2015; Visser, Matten, Pohl & Tolhurst, 2010). ISAE 3000 skiljer sig från revisorns revision av finansiell information då standarden avser bestyrkande av icke-finansiell information. Bestyrkande täcker andra uppdrag än vad en revision av finansiell information omfattar.

Forskare anser att bestyrkande av oberoende part är ett viktigt instrument för att säkerställa rapportens trovärdighet (Michelon, Pilonato & Ricceri, 2015). Även företag som använder bestyrkande av oberoende part av sina hållbarhetsrapporter förespråkar detta som ett bra instrument för att öka rapportens trovärdighet och kvalitet (Park & Brorson, 2005). Vidare visar en undersökning genomförd av revisionsbyrån KPMG att den största drivkraften hos företag som använder bestyrkande av hållbarhetsrapporter är att uppnå ökad kvalitet, stärkt marknadsförtroende samt en förbättrad process av rapporteringen (Junior, Best & Cotter, 2014). Ytterligare en anledning att bestyrka hållbarhetsrapporten är för att upptäcka eventuella hållbarhetsrisker som i framtiden kan påverka företagets verksamhet eller marknadsförtroende (Fagerström & Hartwig, 2016, 8 februari). Fagerström och Hartwig (2016, 8 februari) lyfter Volkswagens problem med miljöindikatorerna för sina dieselmotorer som ett exempel på att revision och intern kontroll skulle kunnat möjliggjort tidigare upptäckt och därmed minimera skadan för miljön och företaget. Med det ökande intresset för hållbarhet i samhället medför det även ett ökat behov av granskning (Revisorsnämnden, 2017).

1.2 Problemdiskussion

Att upprätta en hållbarhetsrapport har tidigare varit frivilligt och därmed även dess val av innehåll. Trots att det sedan räkenskapsåret 2017 har blivit obligatoriskt att upprätta en hållbarhetsrapport, som en följd av EU direktivet, visar studier från bland annat KPMG att det ändå råder brist i dess kvalitet (KPMG, 2019a). Detta kan anses vara problematiskt då forskning också visar att det är allt vanligare att företagens hållbarhetsrapporter ligger till grund för flertalet intressenters beslut (Thejo, 2017). Intressenter kräver att rapporterna som upprättas ska vara pålitliga och redovisas på ett korrekt sätt (Park & Brorson, 2005). Det innebär att det föreligger ett trovärdighetsgap mellan företag och dess intressenter (Dando & Swift, 2003).

Trovärdighetsgapet skapar osäkerhet bland intressenter kring huruvida hållbarhetsrapporten är tillförlitlig och de ställer därmed ett ökat krav på innehållet (Dando & Swift, 2003). Kvalitet i hållbarhetsrapporter har undersökts i tidigare forskningar och definieras utifrån tillgänglighet, tillförlitlighet och strategi. Kvalitet i hållbarhetsrapporter anses ha en viktig roll för att främja företagets rykte och legitimitet (Giorgio & Cristian, 2019). Företag erhåller bättre kvalitet av innehållet i hållbarhetsinformationen om den är integrerad i årsredovisningen och att tillgängliggöra informationen anses vara en utgångspunkt för att skapa förtroendegivande relationer till sina intressenter (Roca & Searcy, 2012). Företag som kan säkerställa för sina intressenter att informationen som framgår i hållbarhetsrapporten är korrekt ökar deras förtroende som i sin tur leder till tillförlitlighet (Dando & Swift, 2003). Företag som strategiskt arbetar med en väsentlighetsanalys bidrar till transparens i hållbarhetsrapporten och en ökad kvalitet (KPMG, 2019b). Ytterligare ett sätt att minska trovärdighetsgapet och osäkerhet kring hållbarhetsrapporters innehåll anser Dando och Swift (2003) kan ske genom att företag använder en oberoende part för att stärka rapportens trovärdighet, vilket idag är frivilligt i Sverige.

Företag i Sverige kan själva bestämma huruvida de vill få sin hållbarhetsrapport bestyrkt eller inte. Då företag väljer att inte bestyrka hållbarhetsrapporten ska revisorn enbart lämna yttrande om huruvida en hållbarhetsrapport har upprättats eller inte (Prop. 2015/16:193). Väljer företag att bestyrka hållbarhetsrapporten kan revisorn använda den internationella standarden ISAE 3000 *Andra bestyrkandeuppdrag än revisioner och översiktliga granskningar av historisk finansiell information* som Simnett (2012) anser vara den mest använda bestyrkande-standarderna inom revisionsyrket.

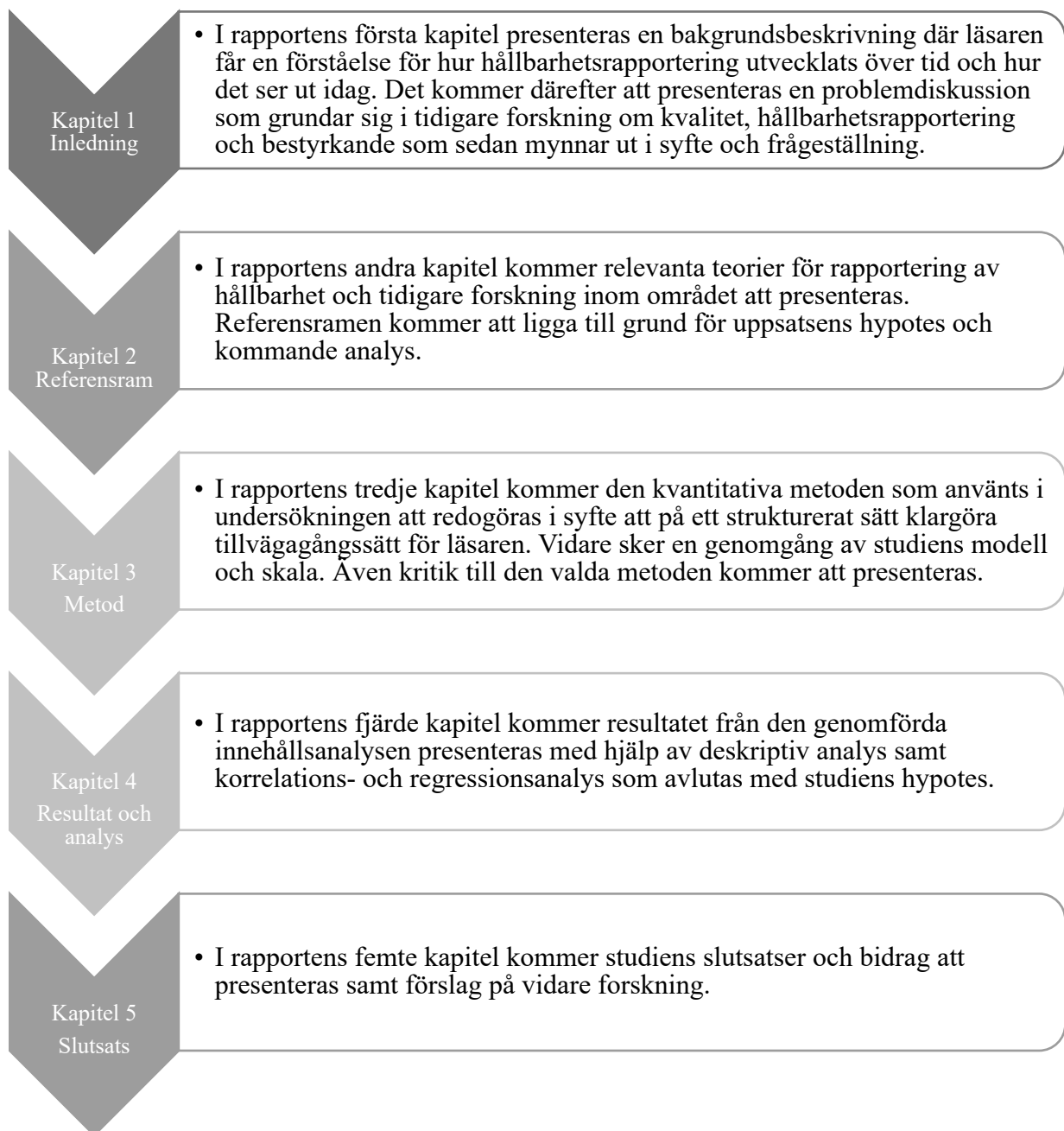
Tidigare studier har framförallt fokuserat på hur hållbarhetsrapporteringen har påverkats efter införandet av EU direktivet 2014/95/EU (Giorgio & Cristian, 2019; Jackson, Bartosch, Avetisyan & Kinderman, 2019; Lock & Seele, 2016). Fokus har även riktats mot brister i hållbarhetsrapportering och huruvida företag enbart rapporterar positiv information (KPMG 2019a; KPMG 2019b; Jackson m.fl., 2019; PWC, 2018). Utifrån tidigare forskning finner vi ett empiriskt gap då det finns begränsat med tidigare studier angående bestyrkande och kvaliteten av hållbarhetsrapporter. Det efterfrågas även mer forskning kring hållbarhetsrapportering i relation till oberoende försäkrare (La Torre, Sabelfeld, Blomkvist, Tarquinio & Dumay, 2018). För att fylla gapet om bestyrkande kan förklara kvalitet analyseras rapporter som blivit bestyrkta och jämförs med rapporter som inte blivit bestyrkta (icke-bestyrkta). Denna studie ämnar till att bidra till diskussion om bestyrkande kan förklara kvaliteten i hållbarhetsrapporter och om bestyrkande bör övervägas att lagstadgas. Vidare är även studien underlag för företag som står inför valet att bestyrka hållbarhetsrapporten eller inte.

1.3 Syfte och Frågeställning

Syftet med denna studie är att undersöka om bestyrkande av hållbarhetsrapporter ökar dess kvalitet genom att jämföra svenska stora aktieföretag som fått hållbarhetsrapporten bestyrkt av revisorer med icke-bestyrkta rapporter. Detta genom att besvara frågeställningen:

- Kan bestyrkande förklara kvalitet i hållbarhetsrapporter?

1.4 Disponering

Figur 1, Studiens disposition.

2. Referensram

2.1 Hållbarhetsrapportering

Med intentionen att harmonisera och skapa likartade regler för alla företag inom EU och för en effektiv inre marknad antogs ett direktiv 2014 för samtliga länder inom EU. Enligt direktivet 2014/95/EU gällande icke-finansiella rapporter ska stora företag med allmänt intresse och som i genomsnitt haft 500 anställda under räkenskapsåret hållbarhetsrapportera (Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU). Allmänt intresse kan bland annat vara noterade företag, kreditinstitut och försäkringsbolag (Svernlöv & Svernlöv, 2018, 24 augusti). Syftet med direktivet var även ökad medvetenhet om företagets hållbarhetsposition hos intressenter i konsumtionsbeslut och investeringar (Tillväxtanalys, 2018).

2.1.1 Årsredovisningslagen

Att upprätta en hållbarhetsrapport är ett sätt för företag att kommunicera deras hållbarhetsposition. Då samhället står inför gemensamma hållbarhetsutmaningar är öppenhet och transparens från företagen grundläggande (Prop. 2015/16:193). Svenska företag ska enligt årsredovisningslagen (ÅRL) upprätta en hållbarhetsrapport om företagen de två senaste åren överstigit minst två av följande kriterier:

- 250 anställda
- 175 miljoner kronor i totala tillgångar
- 350 miljoner kronor i omsättning

Även om dotterföretag överstiger gränsvärdena behöver de inte upprätta en hållbarhetsrapport om dotterföretaget ingår i en koncern som upprättar en rapport (Prop. 2015/16:193). Om Sverige hade använt EU:s gränsvärden, genomsnitt 500 anställda och allmänt intresse, hade endast 100 svenska bolag blivit berörda av det obligatoriska hållbarhetsrapporteringskravet (Prop. 2015/16:193).

Enligt ÅRL ska upplysningar rörande frågor om miljö, sociala förhållanden, personal, mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption lämnas i hållbarhetsrapporten (SFS 2016:947). De områden som ska inkluderas i företagens hållbarhetsrapporter enligt ÅRL kapitel 6 §12 är:

1. ”företagets affärsmodell,
2. den policy som företaget tillämpar i frågorna, inklusive de granskningsförfaranden som har genomförts,
3. resultatet av policyn,
4. de väsentliga risker som rör frågorna och är kopplade till företagets verksamhet inklusive, när det är relevant, företagets affärsförbindelser, produkter eller tjänster som sannolikt får negativa konsekvenser,
5. hur företaget hanterar riskerna, och
6. centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten.” (SFS 2016:947, s.4)

Företag som aldrig tidigare upprättat en hållbarhetsrapport men till följd av det nya lagkravet ska hållbarhetsrapportera för första gången innebär det nya administrativa kostnader. Grunden är att det företag som omfattas av lagkravet även ska finna nytta i att hållbarhetsrapportera. Nyttan av att rapportera ska ställas mot kostnaden. För stora företag är kostnaden större men påverkar marginellt då de har möjlighet att hantera kostnaden. Det aggregerade intresset av

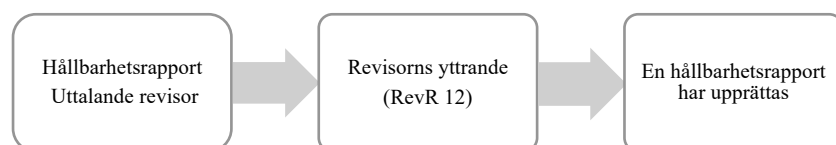
hållbarhetsinformation anses kompensera för kostnaden. Däremot påverkas medelstora- och små företag avsevärt mer av kostnaderna som följer med att hållbarhetsrapportera. Hur väl ett företag har möjlighet att hantera administrativa kostnader har därmed ett samband med företagets storlek men påverkas inte av huruvida företaget är noterat eller inte. (Prop. 2015/16:193)

2.1.2 RevR 12 och ISAE 3000

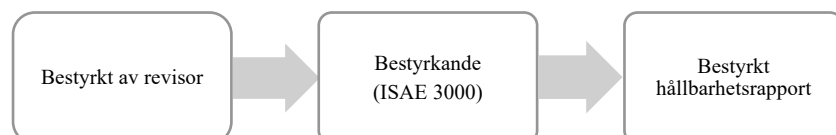
Hållbarhetsrapporten ska som grundregel inkluderas i förvaltningsberättelsen men det finns även möjlighet för företag att upprätta rapporten skild från förvaltningsberättelsen. Om så är fallet ska den överlämnas till revisorn samtidigt som den resterande årsredovisningen (SFS 2016:947).

Revisorn ska enligt lag lämna uttalande om hållbarhetsrapporten (SFS 2016:947) och rekommendationer om uttalandet återfinns i branschorganisationen Föreningen auktoriserade revisorer (FAR) samlingsvolym (FAR, 2019). I rekommendationen av FAR (2019) återfinns vägledning i RevR 12 *Revisorns yttrande om den lagstadgade hållbarhetsrapporten*. RevR 12 innebär ingen granskning eller bestyrkande av att informationen i hållbarhetsrapporten som sådan är korrekt utan uttalandet är endast till för att bekräfta att en hållbarhetsrapport har upprättats (se figur 2). Revisorn ska även ansvara för att dotterföretag som inte upprättar en hållbarhetsrapport omfattas av koncernens rapport (FAR, 2019).

Lagstadgat:

Frivillig:

Figur 2, Lagstadgat yttrande av hållbarhetsrapporten eller frivilligt bestyrkande.

Bestyrkande av hållbarhetsrapporter är frivilligt eftersom det inte är lagstadgat. Vid granskning av hållbarhetsrapporter kan revisorn använda sig av ISAE 3000 som är en internationell övergripande standard (se figur 2). Den utvecklades som hjälpmedel för revisorer vid bestyrkande av icke-finansiell information. ISAE 3000 är utformat för att säkerställa standardisering, genom att metodiskt bidra med oberoende bestyrkande av hållbarhetsrapporten (Visser m.fl., 2010). Vid planerandet och utförandet av revisorns bestyrkandeuppdrag är en viktig punkt, enligt ISAE 3000, att revisorn ska ta hänsyn till den väsentlighet och risk som finns i bestyrkandeuppdraget (IFAC, 2005). Väsentligheten i uppdraget påverkas av faktorer såsom företagets karaktär och storlek samt hur rapportens information är användbar för dess intressenter (IFAC, 2010). Bestyrkande av oberoende part är ett sätt för företag att bemöta intressenters krav på hållbarhetsinformation presenteras på ett korrekt och sanningsenligt sätt relaterat till verksamheten (Park & Brorson, 2005). Detta leder till betydelsen av hållbarhetsrapporters kvalitet och hur kvalitet definieras.

2.2 Kvalitet

Kvalitet i hållbarhetsrapporter har studerats av bland annat Giorgio och Cristian (2019). I studien observerades 132 stycken tyska och italienska företag listade på börsens topplistor för att ta reda på huruvida införandet av obligatorisk hållbarhetsrapportering via EU direktivet påverkat kvaliteten. För att undersöka om kvaliteten förbättrats användes tre perspektiv; trovärdighet, tillgänglighet och strategisk förankring, vilket även kommer ligga till grund i denna studie som kategorier för att undersöka kvalitet (Giorgio & Cristian, 2019).

2.2.1 Tillgänglighet

Första kategorin för att undersöka hållbarhetsrapporternas kvalitet handlar om hur tillgänglig informationen är för dess intressenter genom att exempelvis finnas på företagets hemsida. Att rapportera om hållbarhet på hemsida ger större utrymme för mer omfattande information än den informationen som enbart finns med i årsrapporten (Joseph & Taplin, 2011). Tillgänglig hållbarhetsinformation är grunden för att bygga relationer med sina intressenter (Giorgio & Cristian, 2019). Presentation av icke-finansiell information i form av hållbarhet kan ske på två olika sätt, antingen integrerad i årsredovisningen eller som en separat hållbarhetsrapport. Den mest använda form är att integrera rapporten i årsredovisningen. Företag som integrerar hållbarhetsinformationen befanns ha bättre kvalitet på innehållet och utvecklade också bättre intressentrelationer (Roca & Searcy, 2012). Adams (2017) menar att företag som jobbar integrerat med hållbar utveckling i verksamheten även rapporterar hållbarhetsinformationen integrerat i årsredovisningen. De hållbarhetsrapporter vars innehåll är mer omfattande upprätthåller en bättre kvalitet och även ökad tillförlitlighet (Lock & Seele, 2016).

2.2.2 Tillförlitlighet

Hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet är kopplad till intressenters osäkerhet kring huruvida rapporten är trovärdig. Osäkerheten handlar om hur hållbarhetsrapporten upprättats och möjligheten att verifiera innehållet (Giorgio & Cristian, 2019). Huvudsyftet med reglering av icke-finansiell information är att skapa transparens, vilket medför att den informationsasymmetri som föreligger mellan företag och dess intressenter minskar (Global Reporting Initiative, 2015; Jackson m.fl., 2019). Intressenter ställer ett ökat krav på att de hållbarhetsrapporter som företag publicerar ska vara sanningsenliga och presentera en rättvis bild av vad företagen har uppnått och vad de i framtiden kan förvänta sig av företaget (Park & Brorson, 2005). Företag som kan säkerställa att den information som framgår i deras rapport är sanningsenlig och korrekt skapar förtroende och hjälper således intressenter vid beslutfattande (Dando & Swift, 2003; Global Reporting Initiative, 2015).

Vidare kan trovärdighet även stärkas genom att använda Global Reporting Initiative (GRI) (Hedberg & Von Malmborg, 2003). I artikeln Sustainability Reporting Guidelines beskrivs GRI som en långsiktig, internationell process som riktar sig till flertalet intressenter vars syfte är att utveckla globala riktlinjer för hur hållbarhetsrapportering ska utföras (Global Reporting Initiative, 2002). GRI-riktlinjerna är vanligt förekommande bland företag över hela världen vid upprättande av icke-finansiell information. GRI är ett verktyg för företag men även ett sätt att förstå och kommunicera deras avtryck på hållbarhet som inkluderar sociala, ekonomiska och miljömässiga aspekter (Global Reporting Initiative, u.å). I takt med att betydelsen av icke-finansiell information ökar för intressenter, ökar även kraven för att den information som företaget redovisar är väsentlig. Väsentlig information redovisar företaget genom att tillgodose

intressenternas förväntningar men samtidigt visar att företaget är ansvarstagande och tar hållbarhetsfrågorna på allvar (Boiral, 2013).

2.2.3 Strategi

Strategi är den sista kategorin i Giorgio och Cristians (2019) modell för att undersöka kvalitet i hållbarhetsrapporter. Strategi relaterar till huruvida företagens hållbarhetsarbete ingår i en strategi där de globala utmaningarna beaktas eller är en tillfällig process (Giorgio & Cristian, 2019). Tidigare forskning visar på att Vd:ns uttalande om företagets hållbarhetsarbete är ett exempel på strategi som inte går i linje med resten av företagets hållbarhetsposition utan snarare används för att visa på legitimitet (Barkemeyer, Comyns, Figge, & Napolitano 2014). Bekräftelse på företagets hållbarhetsposition är sociala och miljömässiga utmärkelser i form av certifikat som sätter prägel på dess företagsidentitet (Amran, Lee & Devi, 2014). Företag som beskriver hur de arbetar med sin uppförandekod och tydliggör dess innehåll indikerar till intressenter om åtagande som företaget vidtagit samtidigt som det speglar företagets identitet (Painter-Morland, 2006). Vidare framgår det av tidigare forskning att företag inkluderar FN:s internationella principer i sitt hållbarhetsarbete, då det anses vara ett strategiskt val (Orzes m.fl., 2018). FN Global Compact syftar till att uppmana företag att inkludera strategier i sin verksamhet kopplat till mänskliga rättigheter, arbetskraft, miljö och antikorrupktion (Prop. 2015/16:193). Företags huvudsakliga drivkraft till att använda FN:s Global Compact principer är externa och interna påtryckningar och upprätthållande av företagets rykte. Ytterligare motiv är att delta i ett CSR-nätverk, effekterna av etiska principer inom företaget samt att hållbart företagande förväntas leda till starkare finansiell position genom bättre försäljning och ökad aktiekurs m.m. (Orzes m.fl., 2018). Detta leder vidare till de teorier som kan förklara företags strävan efter legitimitet i samhället och varför de väljer att inkludera intressenter i hållbarhetsarbetet.

2.3 Teorier

Företag antar vanligtvis en särskild strategi relaterat till hållbarhetsrapportering och dessa strategier förklaras ofta utifrån olika teoretiska perspektiv. De två vanligaste perspektiven är legitimitets- och intressentteorin, vilka också överlappar varandra (Deegan & Blomquist, 2006).

2.3.1 Legitimitetsteorin

Företag eftersträvar legitimitet i syfte att överleva på marknaden och för att uppfattas som legitima strävar de efter ett sådant handlande som överensstämmer med samhällets krav (Fiedler & Deegan, 2007).

Ordet legitimitet definieras som en generaliserad uppfattning eller antagande om att företags handlingar är önskvärda, korrekta eller lämpliga inom vad som anses vara sociala normer, värderingar, övertygelser och definitioner (Suchman, 1995; Unerman, Bebbington, & O'Dwyer, 2014). När ett företags relation till miljö analyseras är begreppet legitimitet betydelsefullt som en länk mellan företag och samhället (Dowling & Pfeffer, 1975).

Legitimitetsteorin handlar om att företag är i linje med samhällets förväntningar och krav samt att det upplevs finnas ett socialt kontrakt mellan företag och dess intressenter. För att företaget ska lyckas på marknaden är det väsentligt att de, i sina hållbarhetsrapporter, kommunicerar ut betydelsefull information som är relaterat till det sociala kontraktet (Brown & Deegan, 1998).

Om samhällets aktörer anser att det sociala kontraktet bryts och aktiviteterna inte anses vara legitima hotas företagets överlevnad. Legitimitet är något som företag ständigt måste arbeta med då legitimitet varierar över tid, vilket innebär att det som tidigare ansågs vara legitimt av samhället kan ändras (Deegan, 2002).

Legitimitet kan definieras utifrån tre huvudsakliga typer: pragmatisk-, moralisk- och kognitiv legitimitet (Suchman, 1995). Den pragmatiska legitimiteten innebär att företaget handlar utifrån sina närmaste intressenters egenintresse och oftast sker ett direkt utbyte mellan företaget och dess intressenter. Den pragmatiska legitimiteten lägger större fokus på huruvida en aktivitet kommer att gynna företaget medan den moraliska legitimiteten istället fokuserar på om en aktivitet är rätt sak att göra eller inte. Pragmatisk legitimitet kan sägas baseras på egenintresse, moralisk legitimitet på utvärdering och den tredje typen kognitiv legitimitet fokuserar mer på tillgången av kulturella modeller som också ger relevanta förklaringar till företagets ansträngningar (Suchman, 1995).

2.3.2 Intressentteorin

Intressent är per definition en grupp eller enskild individ som har möjlighet att påverka ett företags agenda eller att själv påverkas (Freeman, 2004). Intressenter är; aktieägare, anställda, banker, investerare, kunder, leverantörer, lån- och kreditgivare, samhälle samt statliga grupper. Intressentteorin möjliggör att skapa förståelse för vilken riktning ett företag är tänkt att styras. Ett företags huvudsakliga syfte, enligt intressentteorin, är att förse och samordna olika intressenters intressen (Buchholz & Rosenthal, 2005).

Clarkson (1995) delar in ett företags intressenter i två grupper vilka är primära- och sekundära intressenter. De intressenter som ett företag är helt beroende av och inte kan fortleva utan är de primära intressenterna vilka omfattar aktieägare, anställda, investerare, kunder och leverantörer. Stat och kommuner, som ser till att samhället fungerar, räknas även dessa till företagets primära intressenter. Intressenter som påverkas av ett företags handlingar och aktiviteter, men inte själva påverkar företagets förutsättningar för dess fortlevnad och framgång, tillhör de sekundära intressenterna. Sekundära intressenterna omfattar bland annat massmedia och olika grupper som blir påverkade av företagets agenda (Clarkson, 1995). En faktor som är grundläggande inom intressentteorin är information då företaget med hjälp av information kan styra sina intressenter att uppnå deras fulla stöd och acceptans.

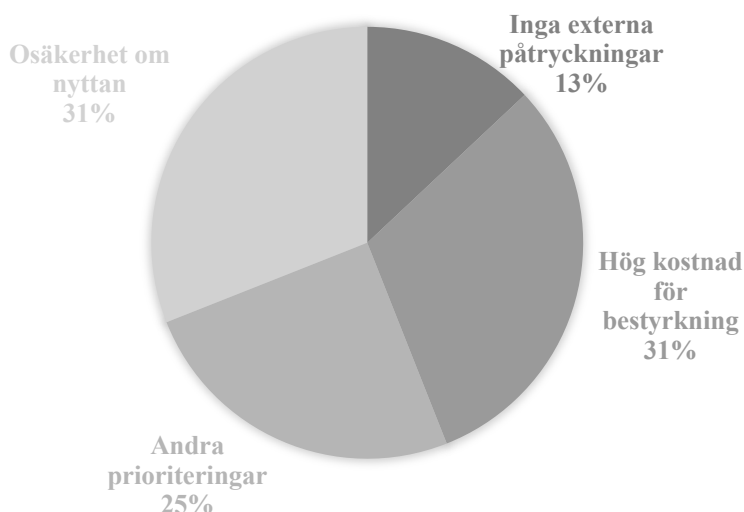
Ett företag kan använda CSR för att förse sina intressenter med relevant information och på så sätt skapa betydelsefulla relationer till sina intressenter (Gray, Dey, Owen, Evans & Zadek, 1996). Avgörande för hur det går för ett företag är huruvida de kan skapa ett värde för sina intressenter (Clarkson, 1995). Freeman (2004) menar på att företagsledningarna som använder sig av denna teori kan få företaget att växa betydande.

Företag kan öka sina intressenters engagemang och samordna deras intressen genom att använda en väsentlighetsanalys. Att använda en väsentlighetsanalys är betydelsefullt för både företaget och intressenterna då samtliga bidrar till att identifiera företagets framtid, kommande risker och möjligheter inom miljö och det sociala. Företag kan tack vare sin väsentlighetsanalys förbättra sitt ansvar gentemot sina intressenter och samtidigt effektivisera sitt hållbarhetsarbete (Calabres, Costa & Ghiron, 2018). En väsentlighetsanalys hjälper även företagen att bidra till transparens i hållbarhetsrapporten och en ökad kvalitet (KPMG, 2019b).

2.4 Tidigare forskning och hypotesformulering

Hållbarhetsrapportering är ett väl undersökt område som de senaste åren bedrivits en mängd forskning kring efter införandet av EU direktivet 2014/95/EU samt hur det påverkat hållbarhetsrapporteringen (Giorgio & Cristian, 2019; Jackson m.fl., 2019; Lock & Seele, 2016; Thejo, 2017). I direktivet var det frivilligt för EU:s medlemsstater om granskning av rapporten skulle lagstadgas eller inte och som tidigare nämnts är det i Sverige inte obligatorisk för företag att bestyrka hållbarhetsrapporten (SFS 2016:947). Syftet med denna rapport är att undersöka huruvida bestyrkta hållbarhetsrapporter upprättar bättre kvalitet i jämförelse med icke-bestyrkta rapporter. Dando och Swift (2003) menar att det föreligger ett trovärdighetsgap mellan intressenter och företaget i hållbarhetsrapporteringen som skulle minska om företag använde sig av oberoende försäkran för att öka tillförlitlighet gentemot intressenter. I samband med införlivandet av EU direktivet i medlemsstaternas nationella lagstiftning var det endast nio EU-länder som lagstiftade om obligatorisk verifiering av hållbarhetsrapporten (CSR Europe & GRI, 2017).

I en studie av Park och Brorson (2005) som syftade till att undersöka dynamiken bakom företagens beslut att bestyrka eller inte bestyrka hållbarhetsrapporten visar resultatet att företag ställer sig olika till bestyrkande. Företag som valde att bestyrka sin hållbarhetsrapport ställde sig positiva till de upplevda fördelarna då det anses vara ett verktyg i form av vägledningen i att utveckla effektiva interna rapporteringssystem och en ökad trovärdighet av publicerad information. Företag som inte valde oberoende försäkran av hållbarhetsrapporten var företagens inställning att kostnaden översteg nyttan och att försäkran inte skulle bidra med värde till företaget. I urvalsgruppen som valde bort bestyrkande gjorde 13% detta på grund av att det inte kände externa påtryckningar, 31% ansåg att kostnaden var för hög, 25% hade andra prioriteringar, och 31% var osäkra på nyttan av att bestyrka rapporten (Park & Brorson, 2005).

Figur 3, Argument för icke-bestyrkande av hållbarhetsrapporter.

Direkta kostnaden av att bestyrka hållbarhetsrapporten går att fastställa, dock visar det sig vara svårare att mäta fördelarna i ekonomiska termer. I undersökningen av Park och Brorson (2005) visar beräkningar att avgiften för bestyrkande var 4–6% av revisionsavgiften varav andra externa avgifter och internt arbete i samband med bestyrkande tillkom. Park och Brorson (2005) presenterar även från andra studier att tredjepartsförsäkning skulle vara normen inom överskådlig framtid samt att hållbarhetsrapporter endast skulle innehålla verifierbar

information. Genom att identifiera drivkrafterna för företag att hållbarhetsrapportera kan detta motivera företag att redovisa transparent och sanningsenligt om sitt hållbarhetsresultat (Thejo, 2017).

Studien av Giorgio och Cristian (2019), som undersöker kvalitet innan och efter införlivandet av direktivet, visar på skillnad i kvalitet mellan urvalsgrupperna. Resultatet av studien visar även att kvantiteten i hållbarhetsrapporter har ökat sedan det blev obligatoriskt, vilket författarna även finner stöd för i tidigare forskning. För att undersöka kvaliteten har författarna delat upp kvaliteten i tre dimensioner, tillgänglighet, tillförlitlighet och strategisk förankring (Giorgio & Cristian, 2019). I båda urvalsgrupperna var det dimensionen strategisk förankring som visade störst effekt efter införandet av EU-direktivet, vilket förklaras genom att innehållet i direktivet är utformat på ett sådant sätt att företag ska inkludera strategiska aspekter relaterade till hållbarhetspraxis. Tillförlitlighet och strategisk förankring resulterade i större förändring efter direktivet än vad tillgänglighet gjorde, då informationen gick att hitta i hållbarhetsrapporten men inte på andra plattformar. Detta resultat kan förklaras genom att majoriteten av företagen i urvalet redan hållbarhetsrapporterade innan direktivets införande och redan då tillgängliggjorde rapporterna för intressenter digitalt. Regressionen i studien visar att företagsstorlek är en relevant variabel som kan förklara hållbarhetsrapporternas kvalitet. Variabeln industri visade måttligt signifikans medan lönsamhet inte visade någon signifikans på kvaliteten. Vidare antyder också regressionsmodellen att land inte är en betydande faktor vilket tyder på potentiell harmoniseringseffekt av direktivet (Giorgio & Cristian, 2019).

Ökad medvetenhet om hållbarhet gör det svårare för företag att rapportera då företag har en bred grupp av intressenter som ställer olika krav på information. Lock och Seele (2016) har undersökt trovärdigheten i hållbarhetsrapportering och där resultatet visar att hållbarhetsrapporter i Europa upprätthåller en medioker nivå som lämnar utrymme för förbättring. De faktorer som påverkar trovärdighet är bland annat rapportens längd som har en positiv inverkan på CSR-kvalitet. Vidare återfinns inga indikationer på huruvida fristående eller integrerad rapport i årsredovisningen påverkar trovärdighet trots att en integrerad rapport anses ge en större helhetsbild av företagets hållbarhetsposition (Lock & Seele, 2016). En studie genomförd av Albertini (2013) på franska företag visar att ålder mätt i antal år av erfarenhet i hållbarhetsrapportering samt antal år som verksamt, har påverkan på CSR-kvalitet. Över tid uppmärksammades en inlärningskurva i hållbarhetsrapportering där erfarna företag som varit verksamma under längre tid erhåller mer praktisk erfarenhet (Albertini, 2013). Enligt Lock och Seele (2016) visade inte ålder någon signifikans och således kan företag som hållbarhetsrapporterar för första gången rapportera lika pålitligt som mer erfarna företag. Omsättning och antal anställda användes för att undersöka om variablerna kunde predicera trovärdighet men ingen visade sig vara signifikant (Lock & Seele, 2016). För att hållbarhetsrapportering ska anses trovärdig bör innehållet standardiseras samt reglering och format förbättras. I undersökningen gjord av Lock och Seele (2016) fick ingen av rapporterna i urvalet maximal poäng i trovärdighet och det visar på en brist i CSR-relaterade standarder och bestyrkande av rapporterna.

Tidigare forskning antyder att bestyrkande av hållbarhetsrapporter ska bidra till ökad trovärdigheten genom att minska informationsasymmetrin mellan företaget och dess intressenter. Kvaliteten i icke-finansiell information inkluderar tillgänglighet, trovärdighet och strategi. Därav förväntas bestyrkta hållbarhetsrapporter uppvisa en bättre kvalitet än de icke-bestyrkta rapporterna. Denna studie ämnar pröva följande hypotes:

H1: Hållbarhetsrapporter som är bestyrkta har bättre kvalitet.

3. Metod

3.1 Forskningsdesign

I denna studie antogs en kvantitativ metod då syftet var att undersöka om bestyrkande i enighet med ISAE 3000 *Andra bestyrkandeuppdrag än revisioner och översiktliga granskningar av historisk finansiell information* ökar kvaliteten i hållbarhetsrapporter. Undersökningen antog en deduktivt ansats då tidigare forskning och teorier legat till grund för forskningshypotesen (Patel & Davidson, 2011). Ytterligare har den kvantitativa metoden innehållsanalys antagits i syfte att inhämta data för att besvara forskningshypotesen. Innehållsanalysen hade sin utgångspunkt i en modell uppdelad i kategorier som legat till grund för att koda information från hållbarhetsrapporter in i kategorier (Bryman & Bell, 2017; Giorgio & Cristian, 2019). Innehållsanalysen möjliggjorde att analysera rapporterna på ett systematiskt tillvägagångssätt för att därefter föra in den kvantitativa datamängden i statistikprogrammet Stata. Vidare sammanställdes resultatet i en analys för att sedan kunna acceptera eller förkasta studiens forskningshypotes.

3.1.1 Litteraturgenomgång

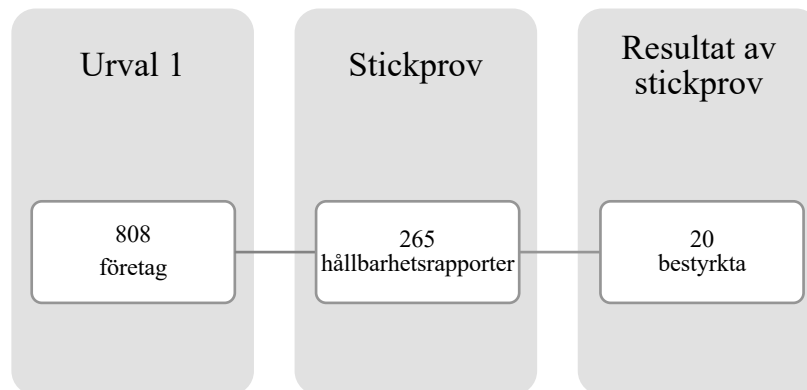
I en förstudie samlades information in från tidigare forskning och litteratur i syftet att skapa en bredare förståelse för ämnet samt undersöka vad som gjorts tidigare inom fältet. Databasinsamlingen grundades i sekundärdata i form av hållbarhetsrapporter då det var kvaliteten i hållbarhetsrapporter som skulle undersökas. Hållbarhetsrapporter klassificeras som sekundärdata enligt Patel och Davidson (2011). För att samla in sekundärdata till referensramen har sökmotorerna Google Scholar, Retriever Business samt Göteborgs Universitets sökmotor GU Supersök använts. Sökorden som användes var bland annat: ISAE, bestyrkande av hållbarhetsrapporter, sustainability reporting quality, sustainability disclosure, non-financial reporting, third-party assurance och mandatory non-financial.

3.1.2 Urval

Undersökningen baserades på hållbarhetsrapporter från räkenskapsåret 2018, då en del rapporter för år 2019 ännu inte publicerats. Urvalet av företag hämtades från Retriever Business vilket är en databas med information om samtliga svenska bolag. Undersökningens första urvalskriterium var att avgränsa till aktiebolag som uppfyller ÅRLs gränsvärden, det vill säga företag som haft mer än 250 anställda, över 175 miljoner i totala tillgångar samt omsättning på mer än 350 miljoner de två senaste åren (SFS 2016:947). Detta för att exkludera företag som inte omfattades av lagkravet och därmed inte behövde upprätta en hållbarhetsrapport. Då syftet var att studera hållbarhetsrapporter publicerade för räkenskapsåret 2018, betyder det att företagen översteg gränsvärdena år 2016 och 2017. Statistikprogrammet Stata användes för att exkludera företag som inte översteg gränsvärdena. Eftersom dotterföretag går under koncernens hållbarhetsrapport behöver det inte upprätta en egen rapport, även om företaget överstiger gränsvärdena (Prop. 2015/16:193). Till följd av detta har dotterföretag exkluderats från urvalet. Urvalsstorleken omfattades då av 808 stycken företag.

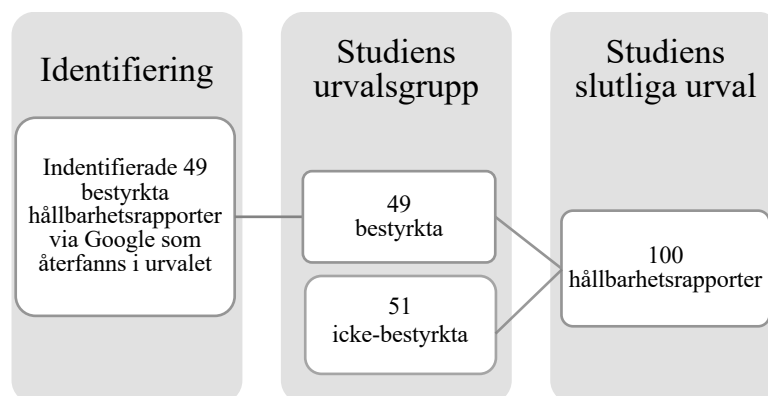
Syftet med rapporten var att undersöka huruvida bestyrkande av hållbarhetsrapporter ökar rapportens kvalitet jämfört med företag som inte fått den bestyrkt och därav var det av stor vikt att få ungefär samma antal rapporter i varje urvalsgrupp (bestyrkta och icke-bestyrkta hållbarhetsrapporter). Ett obundet slumpmässigt stickprov på 265 företag, taget från urvalet av

808 företag, genomfördes för att undersöka hur många hållbarhetsrapporter som var bestyrkta genom att använda sökorden "ISAE 3000" och/eller "bestyrkt". Stickprovet visade att 20 av 265 hållbarhetsrapporter var bestyrkta (se figur 4) vilket går i linje med tidigare undersökningar som visar på att andelen företag som bestyrker hållbarhetsrapporter är relativt låg (Fagerström & Hartwig, 2016, 8 februari; Park & Brorson, 2005). Eftersom stickprovet resulterade i få antal bestyrkta rapporter kunde inte det slutliga urvalet slumpas fram eftersom studien kräver två ungefär lika stora urvalsgrupper.

Figur 4, Stickprov för att identifiera bestyrkta.

För att utöka antalet bestyrkta rapporter i urvalsgruppen användes sökmotorn Google och därmed identifierades totalt 49 bestyrkta hållbarhetsrapporter som återfanns i urvalet om 808 företag. Därefter slumpades ett obundet slumpmässigt urval fram av 51 företag vars rapporter var icke-bestyrkta från urvalet om 808 företag. Dessa 49 bestyrkta och 51 icke-bestyrkta utgjorde studiens slutgiltiga urval på 100 företag (se figur 5). Utifrån Giorgio och Cristians (2019) tillvägagångssätt att använda ett urval om 132 företag och med avseende på rapportens begränsade tidsram gjordes ett medvetet val att begränsa studiens urval till 100 hållbarhetsrapporter.

Figur 5, Identifiera bestyrkta via Google, studiens urval.

3.2 Modell

För att besvara frågeställningen kodades kvalitativa data till kategorier med en kvantitativ skala som verktyg, då det möjliggjorde en kvantitativ analys. Innehållsanalysen baserades på två urvalsgrupper där företag grupperades utifrån om hållbarhetsrapporten var bestyrkt eller inte. Metoden som studien baserades på är tidigare använd inom forskning för att uppnå objektivitet vid analysering av kvalitet i icke-finansiella rapporter i frågor relaterade till miljö, hållbarhet och sociala frågor (Wiseman, 1982; Giorgio & Cristian, 2019). Kategorierna tillgänglighet,

tillförlitlighet och strategi, som Giorgio och Cristian (2019) använder för att undersöka kvaliteten i hållbarhetsrapporter, har legat till grund för denna studie med viss modifiering (se figur 6).

Modell för att analysera hållbarhetsrapporters kvalitet

Kategori	Kriterier	Datainsamling	Skala
Bestyrkande	Bestyrkt eller icke-bestyrkt	Revisionsberättelsen	
Tillgänglighet (TG)			
TG1	Hållbarhetsinformation på hemsidan	Lokalisera på hemsidan	0–1
TG2	Integrerad eller självständig	Lokalisera hållbarhetsrapport i årsredovisningen	0–1
Tillförlitlighet (TF)			
TF1	Intressenters engagemang i hållbarhetsrapporten	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–4
TF2	Tillgänglighet av hållbarhetsrelaterade utgifter	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–4
TF3	Tillgänglighet av data om framtida hållbarhetsprestationer	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–4
TF4	Väsentlighetsanalys om delar av hållbarhetsrapporten	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–4
TF5	Användande av GRI-riktlinjer för upprättande	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–1
Strategi (ST)			
ST1	VD:s uttalande om hållbarhetsrapporten	Innehållsanalys av VD-berättelse	0–4
ST2	Refererar till FN:s Sustainable Development Goals	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–4
ST3	Innehåller en etisk kod eller (yrkes)etiska uppförandekoder	Innehållsanalys av årsredovisning	0–1
ST4	Innehav av certifiering av oberoende organ för miljöfrågor	Innehållsanalys av årsredovisning	0–1
ST5	Innehav av certifiering av oberoende organ för sociala frågor	Innehållsanalys av årsredovisning	0–1
ST6	Företags affärsmodell	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–4
ST7	Miljö	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–4
ST8	Sociala förhållanden/Personal	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–4
ST9	Mänskliga rättigheter	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–4
ST10	Antikorruption	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–4
ST11	Policy, resultat av policy, risker och riskhantering	Innehållsanalys av hållbarhetsrapport	0–1
Totalpoäng:			51

Figur 6, Modellen för att analysera kvaliteten i hållbarhetsrapporter

Metoden som Giorgio och Cristian (2019) använt för att analysera hållbarhetsrapporter innehåller 20 kriterier som är relevanta för att undersöka kvaliteten. Dessa kriterier har legat till grund för denna studie med modifieringar vilket resulterade i totalt 18 kriterier. I kategorin tillgänglighet ingick huruvida det var möjligt att hitta hållbarhetsinformation på företagets hemsida samt om hållbarhetsrapporten var integrerad eller självständig från årsredovisningen.

I kategorin tillförlitlighet läggs mycket vikt vid analys i form av väsentlighet, oberoende verifiering gentemot intressenter samt huruvida företaget kontinuerligt arbetar med hållbarhetsrelaterade frågor (Giorgio & Cristian, 2019). I modellen ingick 5 kriterier som syftade till att öka tillförlitligheten i hållbarhetsrapporten genom att exempelvis använda GRI:s riktlinjer eller visa på att företaget jobbar med hållbarhet genom hållbarhetsrelaterade utgifter. Andra kriterier i kategorin tillförlitlighet handlade om att bygga förtroende hos intressenter genom att underhålla relationen via exempelvis undersökning eller intressentdialog. Även

väsentlighetsanalys var ett kriterium som främst används för att företag ska få med det mest nödvändiga i hållbarhetsrapporten och därmed bygga tillförlitlighet. Långsiktighet och framtidsprestation i hållbarhetsrapporten var det sista kriteriet i kategorin.

Modellens tredje kategori strategi redogjorde för strategisk rapportering och strategiska policys relaterade till hållbarhet. Exempelvis om företaget refererar till FN:s globala mål, använder sig av en uppförandekod inom företaget och om deras verksamhet blivit certifierade inom miljö och sociala frågor. Likt tidigare forskning har företag fått högre poäng inom kategorin om de certifierats av oberoende organ inom området hållbarhet (Clarkson, Li, Richardson & Vasvari, 2008). Vd:ns uttalande om hållbarhetsarbetet inom företaget var också ett kriterium inom företagens strategi. Eftersom denna studie baserades på svenska aktiebolag som omfattas av den svenska lagstiftningen adderades kriterier till kategorin strategi. Upplysningar från ÅRL har legat till grund för kriterierna som har lagts till i modellen. Dessa upplysningar var miljö, sociala förhållanden, personal, mänskliga rättigheter och antikorruption (SFS 2016:947). Vidare återfanns stöd för att addera dessa i modellen då de är inkluderade i Giorgio och Cristians (2019) kategori strategi genom kriteriet FN:s Global Compact som per definition består av fyra delar: mänskliga rättigheter, miljö, korruption och arbetsrätt (FN, 2016). Dessa områden inkluderades i modellen var och en för sig för att fånga upp kraven i ÅRL kap 6 §12 (SFS 2016:947). För att inkludera alla delar från ÅRL har även affärsmodell adderats i modellen samt ett sista kriterium som var en sammanslagning av policy, resultat av policyn, risker och riskhantering inom hållbarhet (SFS 2016:947), dessa kriterier har även tidigare använts för att undersöka kvaliteten i hållbarhetsrapporter (Clarkson m.fl., 2008).

I Giorgio och Cristians (2019) undersökning testades modellens reliabilitet genom Cronbach's alpha som visade ett accepterat värde, över 0.7, vilket innebar att modellens reliabilitet bekräftades. Vi utgick därmed att modellen var bekräftad även i denna studie då de är snarlika. Cronbach alfa koefficienten varierar mellan 1 som är en perfekt inre reliabilitet och 0 ingen reliabilitet (Bryman & Bell, 2017). Enligt Bryman och Bell (2017) är 0.8 en vanligt förekommande accepterad nivå, men även 0.7 är en godtagbar siffra på den interna reliabiliteten.

3.2.1 Skala

Metoden för att ranka företag har tidigare använts på liknande forskning (Wiseman, 1982). Företagen i urvalet rankades för varje kriterium som ingick i kategorierna enligt en skala från 0–4 där 0 utgjorde lägsta poäng och 4 var högst. I studien av Wiseman (1982) är skalan från 0–3 där 3 är högsta poäng och betyder att informationen ges i monetära eller kvantitativa termer. Kvantitativa resultatmätningar väger tyngre än kvalitativ då det ger en tydligare och mer rättvis bild av företagens prestation (Clarkson m.fl., 2008). En grad till skalan adderades i denna studie, 0–4, med motivering att företag kan beskriva sina hållbarhetskriterier mer än i monetära och kvantitativa termer genom att använda sig av modeller, statistik samt jämförande över tid (se tabell 1).

Tabell 1, Skalan som användes i modellen för att koda hållbarhetsrapporterna

Skala	
4	Kvantitativa termer/monetär form och statistik, tidsperiod eller modeller
3	Företagsspecifik information genom kvantitativa termer/monetär form och/eller modeller
2	Företagsspecifik information
1	Nämns mer generellt
0	Nämns ej

Varje poäng i skalan har definierats enligt tabell 1. Poäng 4 tilldelas de företag vars kriterier var beskrivande och i kvantitativa termer eller av monetär form. Kriterierna var tydligt presenterade i hållbarhetsrapporten genom en tabell eller diagram som visades över tid hur företagets resultat sett ut inom den specifika kategorin, exempelvis utsläpp. Poäng 3 tilldelades de företag vars kriterier var i företagsspecifik information. Det kunde vara i monetära siffror, kvantitativa termer eller genom en modell. Poäng 2 på skalan tilldelas de kriterier som nämndes med fler än 1–2 meningar med företagsspecifik information och specificerade hur de arbetar inom området (utan kvantitativa/monetära termer). Poäng 1 tilldelas om kriteriet nämndes mer generellt och 0 om det inte nämndes alls i hållbarhetsrapporten.

Som synliggörs i figur 6 (se 3.2 Modell) kodades vissa kriterier utifrån 0–4 och andra 0–1. Vid 0–1 tilldelades 1 poäng om kriteriet nämndes mer generellt, då GRI, uppförandekod, certifikat samt kriteriet relaterat till policy och risker antingen inkluderats i hållbarhetsrapporten eller inte. Lokalisering av information på hemsidan är inget som revisorer bestyrker vilket gjorde att företagen enbart kunde tilldelas en 0 eller 1. En integrerad rapport tilldelades 1 poäng då integrerad hållbarhetsrapport enligt tidigare forskning bidrog till bättre kvalitet (Roca & Searcy, 2012).

3.2.2 Pilotstudie

För att säkerställa skalans objektivitet vid innehållsanalysen genomfördes en pilotstudie. Att genomföra en pilotstudie av den framtagna modellen uppmuntras av tidigare forskare och metoden används även av Giorgio och Cristians (2019). I studien analyserades fem slumpade hållbarhetsrapporter där vi separat kodade rapporterna för att sedan jämföra resultatet. Detta genomfördes separat i syfte att se om det fanns markanta skillnader i kodningen. Pilotstudien resulterade i korrigeringar av skalan samt att sökord adderades för att öka en objektiv bedömning. Korrigering av skalan skedde i form av att noteringar tillades för att vid genomförandet göra en likartad bedömning. Efter korrigeringarna testades kodning av ytterligare 2 hållbarhetsrapporter för att kontrollera att poängsättningen var oberoende av vem som kodade rapporten. Efter detta test ansågs modellen och skalans objektivitet trovärdig och bedömning av hållbarhetsrapportering identisk med hjälp av modellen och skalan.

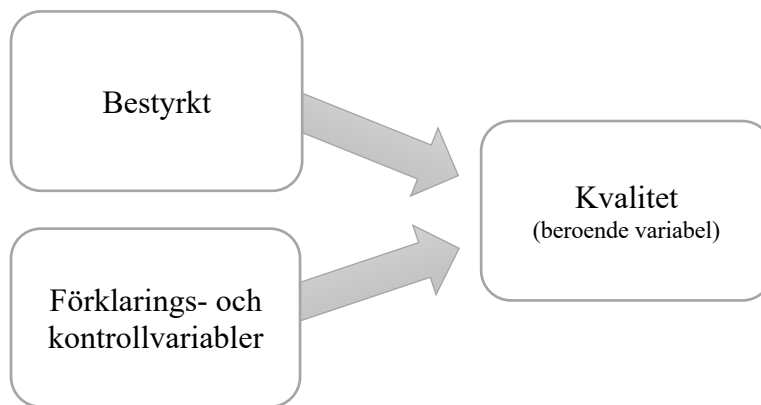
3.3 Genomförandet

Innehållsanalysen genomfördes på totalt 100 hållbarhetsrapporter med hjälp av sökord. Den kvalitativa informationen i hållbarhetsrapporterna kodades enligt skalan till kvantitativdata. Kodningen av hållbarhetsrapporter tog totalt 34 timmar och all information sammanställdes till ett Excel-ark för att sedan importera all data till statistikprogrammet Stata för analys. Undersökningen presenterades genom en process likt “HTAB system” som redogörs av

Cortinhas och Black (2012) och används för att testa hypoteser. Processen består av fyra uppgifter vilka omfattas av; formulera hypotes, utför testet, sammanfatta statistiskt och bestäm utfallet (Cortinhas & Black, 2012).

3.3.1 Undersökningens variabler

I denna studie var kvalitet på företags hållbarhetsrapporter, mätt i antal poäng, den beroende variabeln. Kvalitet utgjorde den beroende variabeln då syftet var att undersöka huruvida hållbarhetsrapporten var bestyrkt eller inte hade någon påverkan på kvaliteten i rapporten. Som figur 7 illustrerar har även förklarings- och kontrollvariabler använts för att säkerställa effekten av bestyrkande på rapporterna.

Figur 7, Studiens variabler.

Den huvudsakliga förklaringsvariabeln var bestyrkt då den var förenlig med frågeställningen. Bestyrkt utgjorde en dummyvariabel som antog värdet 1 för bestyrkta och värdet 0 om hållbarhetsrapporten inte var bestyrkt. Eftersom det kan finnas andra orsaker som kan tänkas påverka kvaliteten i hållbarhetsrapporter inkluderades ytterligare variabler, som Giorgio och Cristian (2019) belyser i sin studie vara viktiga att ta i beaktning vid studier av kvalitet i icke-finansiella rapporter (se tabell 2). Dessa variabler var företagets storlek, lönsamhet samt vilken industri företaget verkar i (Giorgio & Cristian, 2019).

Tabell 2, Studiens definition av variablerna

Variabel	Mått	Definition
Storlek	Totala tillgångar	Skulder + Eget kapital
Lönsamhet	Avkastning på totalt kapital (Rt)	$\frac{\text{Resultat före finansiella kostnader}}{\text{Totalt kapital}}$
Verksamhetsår	Ålder	Antal år som företaget varit verksamma
Bransch	Branschundergrupp	Bygg, detaljhandel, ekonomi, fastighet, företagstjänster, transport, teknik, tillverkning och övrigt

3.3.1.1 Företagsstorlek

Storleksmättet som användes var totala tillgångar i företaget (Giorgio & Cristian, 2019). Storleken på ett företag kan anses ha en positiv effekt på användandet av hållbarhetsrapportering samt i vilken omfattning informationen presenteras. Det beror på att stora företag anses ha en större påverkan och syns mer utåt vilket resulterar i en större intressentgrupp som granskar och ställer krav på rapporteringen (Hahn & Kühnen, 2013; Tagesson, Blank, Broberg & Collin, 2009). I stora företag är hållbarhetsarbetet oftast integrerat vilket leder till att flertalet anställda är involverade i processen, medans det i mindre företag är en person som är ansvarig för hela processen (Tagesson m.fl., 2009).

3.3.1.2 Lönsamhet

Lönsamhet mäts genom avkastning på totalt kapital (Giorgio & Cristian, 2019). Lönsamhet användes som förklaringsvariabel då tidigare studier antagit att det finns ett positivt samband mellan lönsamhet och hållbarhetsrapportering. Forskare anser att lönsamhet är en variabel som ökar ett företags möjlighet och flexibilitet till att bära de kostnader som uppkommer i samband med hållbarhetsrapportering (Hahn & Kühnen, 2013; Tagesson m.fl., 2009). Andra menar på att ett företag vars ledningsgrupp har förmågan att göra företaget lönsamt även besitter kunskapen kring socialt ansvar i relation till verksamheten. Företagen upprättar därmed en hållbarhetsrapport vars innehåll är mer detaljerad och företagsspecifik (Tagesson m.fl., 2009).

3.3.1.3 Verksamhetsår

I studien testades även antal år som företaget varit verksamt som potentiell förklaringsvariabel för att reducera sannolikheten att dra felaktiga slutsatser. Tidigare forskning visar på att antal år som verksamma bringar mer erfarenhet och kan således påverka kvaliteten (Albertini, 2013).

3.3.1.4 Bransch

Istället för industri som Giorgio och Cristian (2019) använde som kontrollvariabel användes bransch i denna studie eftersom det var den data som fanns tillgänglig att ladda ner från databasen Retriever Business. Beroende på vilken bransch företaget verkade i kategoriserades de in till följande: bygg, detaljhandel, ekonomi, fastighet, företagstjänster, transport, teknik, tillverkning och övrigt. En sammanslagning av de branscher som hämtades från Retriever Business gjordes då det var relativt få företag per bransch för att inkluderas i analysen som kontrollvariabel (se bilaga 3). Bransch lades in i modellen som en dummyvariabel som antog värdet 0 och 1.

3.4 Bearbetning av data

3.4.1 Statistiska tester

Vid utförandet av en regressionsanalys är ett antagande att de variabler som används är approximativt normalfördelade. För att undersöka hur spridningen såg ut för varje enskild variabel och om de var approximativt normalfördelad eller inte sattes de i relation till den beroende. Detta analyserades med hjälp av histogram samt att studera medelvärden i förhållande till medianen (Cortinhas & Black, 2012). Variabeln totala tillgångar var till synes skevt fördelad, vilket bekräftades av att dess median inte låg nära medelvärdet. Då totala

tillgångar antog en skev fördelning, det vill säga inte uppfyller villkoret om approximativ normalfördelning kring medelvärdet, är det ett intuitivt välbyggt argument att logaritmera denna variabel. Procentuella förändringar kan anses mer betydelsefulla än absoluta förändringar. Räntabilitet på totalt kapital är ett lönsamhetsmått som kan anta negativa värden och var således inte möjligt att logaritmera, även om variabeln till synes såg någorlunda approximativt normalfördelade ut.

3.4.2 Deskriptiv data

Första steget i att presentera datamängden var i sammanfattad form, deskriptiv statistik, vilket även kallas univariat analys. I undersökningen var datamängden omfattande vilket sammanfattades för att få en uppfattning om resultatet (Cortinhas & Black, 2012). I den deskriptiva delen presenterades en övergripande bild av insamlad data med hjälp av lägesmått såsom medelvärde och median men även spridningsmättet standardavvikelse. Den deskriptiva analysen visade bland annat hur fördelningen i kvalitet såg ut mellan urvalsgrupperna samt hur de olika delarna inom kvalitet skiljer sig åt mellan bestyrkta eller icke-bestyrkta rapporter. Uppdelningen gjordes för att kunna identifiera skillnader mellan grupperna vilket även överensstämmer med frågeställningen.

3.4.2.1 T-test

Ett oberoende t-test genomfördes för att kontrollera om medelvärdet var signifikant mellan grupperna, bestyrkt och icke-bestyrkt, i de olika kategorierna samt för förklaringsvariablerna. Utifrån den deskriptiva analysen ges en överblick hur medelvärdet skiljer sig åt mellan grupperna men för att undersöka huruvida skillnaden beror på slumpen eller om den gäller för hela populationen användes t-test (Cortinhas & Black, 2012). Den valda signifikansnivån var 0.05 vilket innebar att de kategorier som antog ett värde lägre än 0.05 bedömdes skillnaden vara signifikant i medelvärdet och ansågs därmed gälla för hela populationen som innefattar stora svenska företag, uppdelade baserat på om de bestyrkt hållbarhetsrapporten eller inte.

3.4.3 Korrelationsanalys

Korrelationsanalys genomfördes för att analysera sambandet mellan två kvantitativa variabler. I studien användes Pearsons korrelationstest på de variabler som enligt mätskalan var intervallvariabler. Metoden Spearmans korrelation användes på de nominala variablerna, som antog värdet 0 eller 1, bransch samt bestyrkt eller icke-bestyrkt. Spearmans korrelationstest användes även på intervallvariabler mot nominala variabler (Bryman & Bell, 2017). Korrelationsanalys genomfördes på samtliga variabler för att undersöka om det förelåg ett samband och i sådana fall vilken styrka sambandet hade. Korrelationskoefficienten kan anta ett värde mellan -1 till 1, där -1 avser ett perfekt negativt samband, vilket innebär att variablerna har perfekt motsatt effekt på varandra, en ökning i variabeln a leder till motsvarande minskning i variabeln b . Korrelationskoefficient 1 innebär att variabler har ett perfekt positivt samband, ökar variabeln a så ökar även variabeln b exakt lika mycket. Korrelationskoefficient 0 betyder att det inte finns något samband mellan variablerna överhuvudtaget (Cortinhas & Black, 2012).

Syftet med korrelationsanalysen var att undersöka om multikollinearitet förekom i modellen. Multikollinearitet uppstår då två oberoende variabler korrelerar med varandra vilket blir problematiskt och någon av variablerna bör övervägas att exkluderas ur modellen. Parvisa korrelationstester genomfördes mellan de oberoende variablerna för att avgöra huruvida

multikollinearitet förekom, och om eventuella åtgärder behövdes för att kunna genomföra en tillförlitlig regressionsanalys.

3.4.4 Regressionsanalys

Regressionsanalys användes för att undersöka om det fanns ett kausalt samband mellan den beroende och de oberoende variablerna, samt storleken på dessa effekter. Datamängden analyserades med hjälp av multipel regression. Modellen för den multipla regressionsanalysen skapades enligt nedan, där tillverkning utelämnades för att utgöra branschens basvariabel:

$$Kvalitet = \beta_0 + \beta_1 \text{ Bestyrkt} + \beta_2 \text{ Lönsamhet} + \beta_3 \text{ Storlek} + \beta_{4-11} \text{ Bransch} + \varepsilon$$

I modellen inkluderades flera förklarings- och kontrollvariabler för att på ett tillförlitligt sätt isolera effekten av huruvida en hållbarhetsrapport var bestyrkt eller inte hade påverkan på rapportens kvalitet. Att inkludera oberoende variabler är nödvändigt för att minimera risken att dra felaktiga slutsatser av regressionen (Cortinhas & Black, 2012). För att analysera resultatet användes den vanligt förekommande signifikansnivån, vilket är 5%. Statistiska signifikansnivån användes för att finna stöd för hypotesen och att resultatet inte endast skulle bero på slumpen. Då hypotestestet bestod av ett urval som skulle representera en hel population fanns det risk för att dra felaktiga slutsatser vilket kategoriseras som Typ I och Typ II fel (Cortinhas & Black, 2012). Ett typ I fel uppstår då en nollhypotes som är sann förkastas. Risken att begå ett typ I fel i denna undersökning var 5%. Om noll hypotesen accepteras trots att den är falsk uppstår ett typ II fel. Detta innebär att hypotesen ska accepteras vid p-värden som är mindre än signifikansnivån 5% och förkastas vid p-värden som är större än 5%.

Antagandet om oberoende residualer, även kallat homoskedasticitet, undersöktes genom att analysera spridningsdiagram. Vid en multipel regression ska feltermsvariansen vara approximativt lika stor för alla värden på de oberoende variablerna och således inte synliggöra något samband. Variabeln ålder uppvisade konformade heteroskedastiska tendenser och därmed kunde vi med hjälp av att veta åldern på ett företag uttala oss om residualernas spridning. Däremot påverkas dock inte reliabiliteten för vår analys då variabeln ålder kommer exkluderas p.g.a. multikollinearitet, vilket vi återkommer till i 4.2 Korrelationsanalys.

I regressionsanalysen användes justerad förklaringsgrad för att påvisa hur stor del av variationen i kvalitet som kan förklaras inom modellen (Cortinhas & Black, 2012). Den justerade förklaringsgraden, till skillnad från förklaringsgraden, tar hänsyn till antalet oberoende variabler som inkluderats i modellen. I studien användes måttet för att redogöra för hur stor andel av variationen i totalpoäng som förklarades av de oberoende variablerna.

3.5 Metodreflektion

3.5.1 Reliabilitet

När en kvantitativ studie genomförs är det av stor vikt att kvaliteten i informationen är tillförlitlig och konsistent. För att uppnå en hög tillförlitlighet krävs en hög grad av säkerhet i informationen som insamlats samt att metoden inte inkluderar inflytande som kan bero på slumpen. Att resultatet inte beror på slumpen innebär att studien kan genomföras igen och uppnå samma resultat (Patel & Davidson, 2011). För att säkerställa detta i studien har delvis intern reliabilitet och interbedömarreliabilitet tagits i beaktning.

Interna reliabiliteten säkerställdes genom att använda en modell som använts i tidigare forskning och där intern reliabilitet testats med hjälp av det statistiska måttet Cronbach alfa. Detta gjordes för att säkerställa att kriterierna hade en inre följdriktighet och mätte samma sak. I denna studien kontrollerades skalans reliabilitet genom att, i de första sju hållbarhetsrapporterna, separat genomföra observationer för att sedan jämföra resultat i syfte att upptäcka eventuella skillnader i kodningen. Genom att minimera skillnaden i kodningen leder det till en ökad reliabilitet i metoden. Studien genomfördes separat men för att minimera problemet med interbedömarreliabilitet genomfördes en pilotstudie där syftet var att minimera subjektivitet vid genomförandet. Då studien utgjordes av en innehållsanalys kunde vi inte utesluta att resultatet kan fluktuera. För att säkerställa stabiliteten hade det krävts att undersökningen upprepats för att kontrollera att resultatet stämmer över tid (Bryman & Bell, 2017). Vid kodningen av hållbarhetsrapporterna var det sedan innan känt huruvida rapporterna var bestyrkta eller inte vilket omedvetet kan påverkat objektiviteten. Eftersom sökord användes finns en underliggande risk i att missa information som är relevant för undersökningen. För att minimera informationsbortfall användes synonyma sökord. Säkerställandet i att forskningen är reliabel är grundläggande för att forskningen ska kunna vara valid (Bryman & Bell, 2017).

3.5.2 Validitet

Validiteten berör huruvida studien mäter syftet och om det går att beräkna med andra tillvägagångssätt (Bryman & Bell, 2017). Studiens syfte var att mäta kvalitet och definierade begreppet i linje med tidigare studie av Giorgio och Cristian (2019) samt kompletterade detta med andra studier för att säkerställa definitionen (Park & Brorson, 2005; Lock & Seele, 2016; Dando & Swift, 2003). När begreppet kvalitet definierades antogs en modell lämplig att mäta kvalitet. Modellen anses ha god validitet eftersom den används i tidigare forskning för att mäta kvalitet (Patel & Davidson, 2011). Eftersom definitionen av kvalitet inkluderade flera kategorier och kriterier var avsikten i studien att täcka in flera dimensioner.

Validitet kan omfattas av både extern och intern validitet där den interna validiteten avhandlar orsakssambandet (Bryman & Bell, 2017). I denna studie användes förklarings- och kontrollvariabler som kunde tänkas påverka hållbarhetsrapporters kvalitet utöver bestyrkande. Detta i syfte att utesluta andra orsaker som kunde tänkas påverka kvaliteten. Den externa validiteten berör huruvida det går att dra generella slutsatser (Bryman & Bell, 2017). Eftersom urvalet i studien kan anses begränsat har detta tagits i beaktning vid genomförandet av analys och slutsatser. Då antalet hållbarhetsrapporter som blivit bestyrkta var begränsat kunde vi inte slumpa fram undersökningens urval då syftet krävde att bestyrkta rapporter utgjorde hälften av urvalet. På grund av omständigheterna är generaliserbarheten begränsad men med bakgrund av tidigare forskning och säkerställande att reliabilitet i studien kan vi komma fram till en slutsats.

4. Resultat och analys

4.1 Deskriptiv analys och t-test

I tabell 3 har urvalet av företag delats in i två grupper; bestyrkta och icke-bestyckta hållbarhetsrapporter. Av urvalet på 100 stora svenska aktiebolag består 49 stycken av företag som bestyrkt sin hållbarhetsrapport.

Tabell 3, Deskriptiv statistik och t-test av kvalitet i hållbarhetsrapporter.

Kategori	Icke-bestyckta (n = 51)			Bestyrkta (n = 49)		
	Medelvärde	Median	Std.avvikelse	Medelvärde	Median	Std.avvikelse
Kvalitet	25.14	26.00	7.09	39.41	39.00	4.69
T-test: signifikansnivå 0.05 (0.000)						
Tillgångar Tkr	18 910	4 199	37 320	62 042	29 673	90 554
T-test: signifikansnivå 0.05 (0.003)						
LogTillgångar	15.56	15.25	1.48	16.90	17.21	1.69
T-test: signifikansnivå 0.05 (0.000)						
Rt %	8.49	7.30	7.89	6.62	5.90	9.51
T-test: signifikansnivå 0.05 (0.286)						
Ålder	40.73	30.00	32.34	53.16	48.00	37.37
T-test: signifikansnivå 0.05 (0.078)						

Maxpoäng i kvalitet: 51

Not: Kvalitet utgör totalpoäng.

Bestyrkta hållbarhetsrapporter upprätthåller i genomsnitt en bättre kvalitet i jämförelse med icke-bestyckta hållbarhetsrapporter (25.14<39.41). Variationen i kvalitet fluktuerar mindre i urvalsgruppen bestyrkta, i jämförelse med icke-bestyckta (4.69<7.09). T-testet resulterade i att medelvärdeskillnaden för kvalitet och totala tillgångar gäller för hela populationen ($p<0.05$).

Företag som bestyrkt hållbarhetsrapporten har i genomsnitt varit verksamma längre, sett till antal år, och har även större totala tillgångar. I praktiken innebär det att företagen med bestyrkta rapporter är större företag då tillgångar utgör ett storleksmått. Totala tillgångar varierar inom urvalsgrupperna vilket i praktiken innebär att urvalet består av både större och mindre företag. Som tydliggörs i tabell 3 är medianen för totala tillgångar betydligt lägre än medelvärdet i båda urvalsgrupperna vilket tyder på en snedfördelning. Baserat på detta, och antagande om normalfördelning, har totala tillgångar logaritmerats och är därmed inkluderade i tabell 3. Logaritmerade totala tillgångar kommer användas i korrelations- och regressionsanalysen. I urvalsgrupperna var lönsamheten för företag vars rapporter inte var bestyrkta högre än för de som bestyrkt rapporten vilket dock inte var signifikant ($0.286>0.05$) enligt t-test. Resultatet visar i praktiken att vi inte kan dra slutsatsen att företag som inte bestyrker rapporten har högre lönsamhet utan att detta resultat enbart gäller för detta urval.

I tabell 4 nedan synliggörs resultatet av den aggregerade kvaliteten uppdelad i tre kategorier: tillgänglighet, tillförlighet och strategi.

Tabell 4, Jämförelse mellan kategorierna för kvalitet i hållbarhetsrapporter.

Kategorier	Icke-bestyrkta (n = 51)		Bestyrkta (n = 49)	
	Medelvärde	Std.avvikelse	Medelvärde	Std.avvikelse
TG T-test: signifikansnivå 0.05 (0.043)	1.61	0.57	1.82	0.44
TF T-test: signifikansnivå 0.05 (0.000)	6.12	3.19	11.67	2.16
ST T-test: signifikansnivå 0.05 (0.000)	17.41	4.47	25.92	2.99
Kvalitet T-test: signifikansnivå 0.05 (0.000)	25.14	7.09	39.41	4.69

Max per kategori:

TG: 2

TF: 17

ST: 32

Not: Tillgänglighet (TG) Tillförlitlighet (FT) Strategi (ST). Kvalitet utgör totalpoäng.

I tabell 4 redovisas urvalsgruppernas medelvärde och standardavvikelse inom respektive kategori. Företag som bestyrker hållbarhetsrapporten har i genomsnitt högre kvalitet inom varje kategori vilket innebär att deras hållbarhetsrapporter är mer tillgängliga, tillförlitliga samt antar en bättre strategi för sitt hållbarhetsarbete. För att undersöka hur väl detta resultat gäller hela populationen signifikantstades skillnaden av medelvärdet inom de olika grupperna. Detta visade att samtliga kategorier erhöll signifikans som var lägre än tillåtna signifikansnivån på 0.05 vilket innebär att vi med 95% säkerhet kan säga att företag som bestyrker rapporten har bättre kvalitet: mer tillgänglig hållbarhetsinformation, högre tillförlitlighet samt bättre strategisk förankring i hållbarhetsarbetet.

Tabell 5, Företag i urvalet fördelat på branscher.

	Bygg	Detaljhandel	Ekonomi	Fastighet	Företagstjänster	Transport	Teknik	Tillverkning	Övrigt
Bestyrkta	2	3	4	6	22	4	1	4	2
Icke- bestyrkta	2	3	10	4	22	0	1	3	6
Totalt	4	6	14	10	44	4	2	7	8

n = 100

Bransch är inkluderad som kontrollvariabel i testet men eftersom urvalet på 100 företag resulterade i relativt få företag per bransch har denna variabeln inkluderats i korrelation och regressionsanalys men vidare valts att inte presenteras i resultatet och analys (se bilaga 1). Företagen delades in i 9 branscher, baserat på branschtillhörighet i Retriever Business. Företagstjänster var den bransch med flest företag, vidare hade ekonomi 14 företag, fastighet 10 företag, resterande var utdelade på teknik, tillverkning, transport, detaljhandel, bygg samt övrigt. Det kan fastställas att bestyrkta hållbarhetsrapporter återfinns i alla undersökta branscher. Inom transport är alla rapporter bestyrkta, dock kan detta bero på slumpen i och med att det är ett litet stickprov. Den bransch vars hållbarhetsrapporter är mest undersökt i denna studie är företagstjänster (n=44) och i gruppen är även hälften av hållbarhetsrapporterna bestyrkta. Vidare stämmer detta för de flesta branscher att hälften är bestyrkta, bortsett från ekonomi där 4 av totalt 14 rapporter är bestyrkta.

4.2 Korrelationsanalys

Korrelationsmatrisen (tabell 6) visar hur studiens valda variabler korrelerar med varandra.

Tabell 6, Korrelationsmatris, (Pearson och Spearman)

Variabler	1	2	3	4	5	6	7	8
1 Kvalitet, totalt	1							
2 TG	-	1						
3 TF	-	-	1					
4 ST	-	-	-	1				
5 Bestyrkt	.797**	.214*	.747**	.770**	1			
6 Rt	-.164	-.130	-.216*	-.109	-.129	1		
7 LogTillgångar	.514**	.149	.404**	.552**	.397**	-.017	1	
8 Ålder	.257**	-.105	.195	.298**	.164	.037	.308**	1

Not: **Signifikant vid 0.01. *Signifikant vid 0.05. Pearson intervallvariabler, Spearman nominala variablerna.

Det föreligger en starkt positiv samvariation mellan hållbarhetsrapporters kvalitet och bestyrkande av rapporterna (0.797). Kvalitet har även ett positivt samband med företagets storlek och antal år de varit verksamma. Bestyrkande är det sambandet som antar starkast samvariation. Vidare är kvalitet negativt korrelerad med lönsamhet. Ålder korrelerar med totala tillgångar vilket innebär att de till stor del mäter samma sak och att det då är svårt att särskilja effekten av respektive variabel. Att det uppstår multikollinearitet kan bero på att äldre företag haft möjligheten att under en längre tid ackumulera kapital för att förvärva tillgångar. På grund av multikollinearitet har ålder exkluderats som förklaringsvariabel från regressionsmodellen då den korrelerar med totala tillgångar, vidare motiverat av att ålder även uppvisade heteroskedastiska tendenser. Antalet observationer inom respektive bransch är få vilket åtminstone delvis förklarar variabelns insignifikans p.g.a. begränsad spridning.

4.3 Regressionsanalys

I tabell 7 är samtliga företag i urvalet inkluderade och visar resultatet av multipla regressionsanalysen där kvalitet utgör den beroende variabeln. Vald signifikansnivå för regressionen är 5% och tillverkning utelämnas för att utgöra branschens basvariabel.

Tabell 7, Multipel regressionsanalys.

Variabler	Koefficient	p-värde
Bestyrkt	11.48	.000*
Rt	-.063	.360
LogTillgångar	1.62	.000*

n = 100

F-värde = 15.77

R2 adj = .64

Not: *Signifikant vid 0.05. Beroende variabel kvalitet, totalpoäng. Branschens basvariabel tillverkning.

Den justerade förklaringsgraden visar att kvaliteten i hållbarhetsrapporter kan med 64% förklaras av huruvida de blivit bestyrkta eller ej, företagets storlek, lönsamhet och branschtillhörighet. Resterande variation kan förklaras av slumpen eller andra faktorer som inte inkluderats i modellen, men som kan ha en inverkan på kvalitet. Möjliga sådana utomstående

faktorer är ägandeform, huruvida företaget är börsnoterat, antal intressenter i bolaget, vilken revisionsbyrå som upprättat hållbarhetsrapporten o.s.v. Företag med fler intressenter kan exempelvis tänkas möta högre ställda krav på kvalitativ hållbarhetsrapportering vilket i sin tur bör motivera högre kvalitet. En positiv korrelation mellan totala tillgångar och antalet intressenter skulle i det här fallet innebära att storleken på koefficienten är mer eller mindre överdriven, vilket är värt att ha i åtanke. Ålder som potentiell förklaringsvariabel har inte inkluderats i regressionen då det förelåg multikollinearitet enligt korrelationsanalysen, vilket bekräftas av att tillgångar tappar signifikans när ålder inkluderas i regressionsmodellen.

Ytterligare storleksmått, antal anställda och omsättning, testades som förklaringsvariabler för att undersöka huruvida variablerna kunde förklara kvalitet i hållbarhetsrapporter. Då totala tillgångar, antal anställda och omsättning alla är storleksmått föreligger multikollinearitet om samtliga inkluderas. De testades därav i ett väsentlighetstest var och en för sig och det resulterade i att totala tillgångar förklarar mest av sambandet, därmed har denna inkluderats i den multipla regressionsmodellen.

I regressionsanalysen går det att urskilja att hållbarhetsrapporter som är bestyrkt har signifikant påverkan på dess kvalitet. Företag som bestyrkt sin hållbarhetsrapport förväntas i genomsnitt erhålla 11.48 mer poäng i total kvalitet än ett företag med en icke-bestyrkt hållbarhetsrapport, allt annat lika. Även effekten av storlek mätt som totala tillgångar är starkt signifikant, och koefficienten tolkas som att kvaliteten på hållbarhetsrapporten väntas i genomsnitt öka med 1.62 poäng när värdet på bolagets totala tillgångar ökar med 1%, allt annat lika.

Med stöd i ovan multipel regressionsanalys kan studiens nollhypotes förkastas och acceptera forskningshypotesen:

H1: Hållbarhetsrapporter som är bestyrkta har bättre kvalitet.

5. Slutsats

Syftet med denna studie var att undersöka huruvida bestyrkande av hållbarhetsrapporter ökar dess kvalitet jämfört med företag som inte valt att få rapporten bestyrkt. För att uppfylla studiens syfte formulerades en forskningshypotes. Studien är uppbyggd av data som inhämtats från Retriever Business samt hållbarhetsrapporter publicerade av svenska aktiebolag för räkenskapsåret 2018. Samtliga hållbarhetsrapporter har kodats enligt skalan till kvantitativdata för att sedan utifrån deskriptiv analys, korrelations- och regressionsanalys skapa ett resultat. Däremot måste studiens resultat bekräftas genom ytterligare forskning då storleken på urvalet var begränsad. Analysen tillåter oss, trots begränsningen, dra några generella slutsatser. Studiens resultat och analys resulterade i att forskningshypotesen accepterats:

H1: Hållbarhetsrapporter som är bestyrkta har bättre kvalitet.

Resultatet av studien visar att hållbarhetsrapporter som blivit bestyrkta erhöll en bättre kvalitet i jämförelse med icke-bestyrkta. Kvalitet har definierats som tillgänglighet, tillförlitlighet och strategi. Motivering till det positiva sambandet som föreligger mellan bestyrkande och kvalitet återfinns troligen i de fördelar som bestyrkande medför. Bestyrkande anses vara fördelaktigt då det minskar informationsasymmetrin mellan företag och dess intressenter samt att trovärdighetsgapet minskar med bestyrkande vilket medför ökat marknadsförtroende (Dando & Swift, 2003). Detta resultat går även i linje med tidigare forskning som menar att icke-finansiell information med bättre kvalitet på innehållet leder till att företag utvecklar bättre intressentrelationer (Roca & Searcy, 2012). Företag som har goda relationer med sina intressenter kan enklare skapa ett direkt utbyte för att sedan handla utifrån deras egenintressen och kan därmed uppnå en starkare legitimitet. Då resultatet visar att bestyrkande av hållbarhetsrapporten medför bättre kvalitet kan det anses vara ett motiv för företag att fokusera mer på aktiviteten då det kommer gynna företaget (Suchman, 1995).

Vidare upprätthåller bestyrkta hållbarhetsrapporter en bättre strategisk förankring och tillförlitlighet vilket tyder på att företagen är mer transparenta med sin hållbarhetsposition genom rapporteringen. De arbetar mer integrerat med sina intressenter genom bland annat väsentlighetsanalyser och intressentdialoger. En förklaring till ökad kvalitet i strategi och tillförlitlighet beror på att företag som använder bestyrkande upplever större externa påtryckningar från intressenter och arbetar med strategisk förankring i syfte att upprätthålla marknadsförtroende (Orzes m.fl., 2018).

Ytterligare en faktor som påverkar resultatet i hållbarhetsrapportens kvalitet är företagens storlek. Företag som inte bestyrkt sina hållbarhetsrapporter är i genomsnitt mindre till storleken och uppvisar lägre kvalitet av innehållet. Vidare kan en möjlig förklaring till varför företag vars hållbarhetsrapporter upprätthåller en sämre kvalitet bero på att kostnaden inte möter nyttan av att rapportera mer utförligt (Park & Brorson, 2005; Prop. 2015/16:193). Resultatet visar också att mindre företag har högre lönsamhet i snitt vilket går emot rapporteringskravets långsiktiga mål om att lönsamheten ska öka för de företag som aktivt jobbar med hållbarhetsfrågor (Tillväxtanalys, 2018). En invändning mot resultatets utfall är att det t-test som genomfördes visade att medelvärdeskillnaden i lönsamhet inte var signifikant vilket innebär att skillnaden beror på slumpen och kan inte återspegla hela populationen.

Sammanfattningsvis visar studien att företag som bestyrker hållbarhetsrapporter erhåller bättre kvalitet i jämförelse med icke-bestyrkta hållbarhetsrapporter. Bestyrkande av rapporter uppvisar bättre kvalitet i samtliga kategorier: tillgänglighet, tillförlitlighet och strategi.

5.1 Implikationer

Eftersom det bedrivits relativt lite forskning inom området ämnar studien att bidra till diskussion om bestyrkande kan förklara kvalitet i hållbarhetsrapporter. Det finns en signifikant skillnad mellan bestyrka och icke-bestyrkta hållbarhetsrapporter vilket då bör övervägas av beslutsfattare att lagstadga bestyrkande, så länge inte kostnaden överstiger nyttan. Studien kan även ligga till grund för företag som överväger att bestyrka rapporten för att öka kvaliteten gentemot intressenterna. I framtiden förväntas bestyrkande av oberoende part vara normen (Park & Brorson, 2005) vilket då, enligt denna studie, skulle bidra med bättre kvalitet i hållbarhetsrapporterna och därmed ett ökat marknadsförtroende.

5.2 Förslag till vidare forskning

Förslag på vidare forskning är att genomföra likartad studie men i större omfattning, genom att inkludera alla företag i populationen eller inrikta sig på en specifik ägandeform exempelvis börsnoterade bolag. Med tanke på att det i relativt liten omfattning har forskats inom området finns det ett flertal avgränsningar som kan göras för att undersöka skillnader mellan bestyrkta och icke-bestyrkta rapporter. Vidare är ett annat förslag på framtida forskning, som identifierats under arbetets gång, att undersöka huruvida innehållet i hållbarhetsrapporterna är sanningsenliga och stämmer överens med verkligheten samt i vilken utsträckning det kan bero på om rapporterna blivit bestyrka eller inte.

Källförteckning

- Adams, C.A. (2017). *The Sustainable Development Goals, integrated thinking and the integrated report*.
- Albertini, E. (2013). A Descriptive Analysis of Environmental Disclosure: A Longitudinal Study of French Companies. *Journal of Business Ethics*, 121, 233-254.
Doi.org/10.1007/s10551-013-1698-y
- Amran, A., Lee, S., & Devi, S. (2014). The Influence of Governance Structure and Strategic Corporate Social Responsibility Toward Sustainability Reporting Quality. *Business Strategy and the Environment*, 23(4), 217-235. Doi: 10.1002/bse.1767
- Barkemeyer, R., Comyns, B., Figge, F., & Napolitano, G. (2014). CEO statements in sustainability reports: Substantive information or background noise? *Accounting Forum*, 38(4), 241-257. Doi.org/10.1016/j.accfor.2014.07.002
- Boiral, O. (2013). Sustainability reports as simulacra? A counter-account of A and A 1 GRI reports. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 26(7), 1036-1071.
Doi.org/10.1108/AAAJ-04-2012-00998
- Brown, N., & Deegan, C. (1998). The public disclosure of environmental performance information—a dual test of media agenda setting theory and legitimacy theory. *Accounting and Business Research*, 29(1), 21-41.
Doi:10.1080/00014788.1998.9729564
- Bryman, A., & Bell, E. (2017). *Företagsekonomiska forskningsmetoder*. Stockholm: Liber.
- Buchholz, R., & Rosenthal, S. (2005). Toward a Contemporary Conceptual Framework for Stakeholder Theory. *Journal of Business Ethics*, 58, 137–148.
Doi.org/10.1007/s10551-005-1393-8
- Calabres, A., Costa, R., & Ghiron, N. L. (2018). Materiality analysis in sustainability reporting: A tool for directing corporate sustainability towards emerging economic, environmental and social opportunities. *VGTU Press*, 25(5), 1016-1038.
Doi.org/10.3846/tede.2019.10550
- Clarkson, M. (1995). A Stakeholder Framework for Analyzing and Evaluating Corporate Social Performance. *The Academy of Management Review*, 20(1), 92-117.
Doi:10.2307/258888
- Clarkson, P., Li, Y., Richardson, G., & Vasvari, F. (2008). Revisiting the relation between environmental performance and environmental disclosure: An empirical analysis. *Accounting, Organizations and Society*, 7(1), 303-327. Doi:10.1016/j.aos.2007.05.003
- Cortinhas, C., & Black, K. (2012). *Statistics for business and economics*. New York: John Wiley & Sons.
- CSR Europe & GRI. (2017). *Member State Implementation of Directive 2014/95/EU*. Hämtad från CSR Europe & GRI:
https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/NFRpublication%20online_version.pdf.
- Dando, N., & Swift, T. (2003). Transparency and Assurance: Minding the Credibility Gap. *Journal of Business Ethics*, 44, 195-200. Doi.org/10.1023/A:1023351816790
- Deegan, C. (2002). Introduction: The legitimising effect of social and environmental disclosures - a theoretical foundation. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 15(3), 282–311. Doi:10.1108/09513570210435852
- Deegan, C., & Blomquist, C. (2006). Stakeholder influence on corporate reporting: An exploration of the interaction between WWF-Australia and the Australian minerals industry. *Accounting, Organizations and Society*, 31(4-5), 343-372.
Doi.org/10.1016/j.aos.2005.04.001

- Dowling, J., & Pfeffer, J. (1975). Organizational Legitimacy: Social Values and Organizational Behaviour. *The Pacific Sociological Review*, 18(1), 122-136. Doi:10.2307/1388226
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy. *Europeiska unionens officiella tidning*, L 330, 5 december 2014, 1-9. Hämtad från <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014L0095&from=EN>
- Fagerström, A., & Hartwig, F. (2016, 8 februari). Från hållbarhetsrapportering och bestyrkande till hållbarhetsredovisning och revision. *Tidningen Balans*. Hämtad från <https://www.tidningenbalans.se/wp-content/uploads/2016/02/Fran-hallbarhetsredovisning-och-bestyrkande-till-hallbarhetsredovisning-och-revision.pdf>
- FAR. (2015). *ISAE 3000 Andra bestyrkandeuppdrag än revisioner och översiktliga granskningar av historisk finansiell information*. Hämtad från FAR: från <https://www-faronline-se.ezproxy.ub.gu.se/dokument/i/isae3000/?q=isae%203000>
- FAR. (2019). *RevR 12 Revisorns yttrande om den lagstadgade hållbarhetsrapporten*. Hämtad från FAR: <https://www-faronline-se.ezproxy.ub.gu.se/dokument/r/revr0012/?q=revr12>
- Fiedler, T., & Deegan, C. (2007). Motivations for environmental collaboration within the building and construction industry. *Managerial Auditing Journal*, 22(4), 410-441. Doi:10.1108/02686900710741946
- FN. (2016). *Global pakt med näringslivet*. Hämtad från FN: <https://fn.se/wp-content/uploads/2016/08/Faktablad-N%C3%A4ringsliv.pdf>
- Freeman, E. (2004). The stakeholder approach revisited. *Reserach Gate*, 5(3), ss. 228-241. Doi:10.5771/1439-880X-2004-3-228
- Giorgio, M., & Cristian, R. (2019). Mandatory Nonfinancial Disclosure and Its Consequences on the Sustainability Reporting Quality of Italian and German Companies. *Sustainability*, 11(17), 4612. Doi.org/10.3390/su11174612
- Global Reporting Initiative. (2002). *Sustainability reporting guidelines*. Hämtad från Global Reporting Initiative: http://www.aeca.es/old/comisiones/rsc/documentos_fundamentales_rsc/gri/guidelines/gri_guidelines_2002.pdf
- Global Reporting Initiative. (2015). *Sustainability and Reporting Trends in 2025*. Hämtad från Global reporting initiative: <https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/Sustainability-and-Reporting-Trends-in-2025-1.pdf>
- Global reporting initiative. (u.å). *About GRI*. Hämtad 2020-05-22 från <https://www.globalreporting.org/Information/about-gri/Pages/default.aspx>
- Globala målen. (2017). *Vad betyder hållbar utveckling?* Hämtad 2020-05-22 från <https://www.globalamalen.se/fragor-och-svar/vad-betyder-hallbar-utveckling/>
- Gray, R., Dey, C., Owen, D., Evans, R., & Zadek, S. (1996). Struggling with the praxis of social accounting. *Auditing & Accountability Journal*, 10(3), 325-364. Doi.org/10.1108/09513579710178106
- Hahn, R., & Kühnen, M. (2013). Determinants of sustainability reporting: A review of results, trends, theory, and opportunities in an expanding field of research. *Journal of Cleaner Production*, 59, 5-21. Doi:10.1016/j.jclepro.2013.07.005
- Hedberg, C.-J., & Von Malmborg, F. (2003). The Global Reporting Initiative and corporate sustainability in Swedish Companies. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 10(3), 153-164. Doi.org/10.1002/csr.38
- Hubbard, G. (2009). *Unsustainable reporting*. The Royal Institution of Great Britain, London: University of Adelaide: Business School.

- IFAC. (2005). *Assurance engagements other than audits or reviews of historical financial information*. Hämtad från IFAC: <https://www.ifac.org/system/files/downloads/b012-2010-iaasb-handbook-isae-3000.pdf>
- IFAC. (2010). *Handbook of international quality control, auditing, review, other assurance, and related services pronouncements*. Hämtad från IFAC: <https://www.ifac.org/system/files/publications/files/2010-handbook-of-internatio-1.pdf>
- Ioannou, I., & Serafeim, G. (2011). The Consequences of Mandatory Corporate Sustainability Reporting. *SSRN*, 11(100).
- Jackson, G., Bartosch, J., Avetisyan, E., & Kinderman, D. (2019). Mandatory Non-financial Disclosure and Its Influence on CSR: An International Comparison. *Journal of Business Ethics*, 162(2), 323-342. Doi:10.1007/s10551-019-04200-0
- Johansson, S. (2016, 18 Maj). Nu ställer vi krav på hållbarhet för företag. *Svenska dagbladet*. Hämtad från <https://www.svd.se/nu-staller-vi-krav-pa-hallbarhet-for-foretag>.
- Joseph, C., & Taplin, R. (2011). The measurement of sustainability disclosure: Abundance versus occurrence. *Accounting Forum*, 35(1), 19-31. Doi:10.1016/j.accfor.2010.11.002
- Junior, R.M., J., Best, P., & Cotter, J. (2014). Sustainability Reporting and Assurance: A Historical Analysis on a World-Wide Phenomenon. *Journal of Business Ethics*, 120(1), 1-11. Doi:10.1007/s10551-013-1637-y
- KPMG. (2019a). *Hur blev utfallet av det nya lagkravet?* Hämtad 2020-05-22 från <https://assets.kpmg/content/dam/kpmg/se/pdf/komm/2019/KPMGs-undersokning-om-hallbarhetsrapportering2019.pdf>
- KPMG. (2019b). *I vilken riktning går hållbarhetsrapporteringen?* Hämtad 2020-05-22 från <https://home.kpmg/content/dam/kpmg/se/pdf/komm/2019/undersokning-om-hallbarhetsrapportering-2019-fran-kpmg.pdf>
- La Torre, M., Sabelfeld, S., Blomkvist, M., Tarquinio, L., & Dumay, J. (2018). Harmonising non-financial reporting regulation in Europe Practical forces and projections for future research. *Emerald Publishing Limited*, 26(4), ss. 598-621. Doi:10.1108/MEDAR-02-2018-0290
- Lock, I., & Seele, P. (2016). The credibility of CSR (corporate social responsibility) reports in Europe. Evidence from a quantitative content analysis in 11 countries. *Journal of Cleaner Production*, 122, 186-200. Doi.org/10.1016/j.jclepro.2016.02.060
- Michelon, G., Pilonato, S., & Ricceri, F. (2015). CSR reporting practices and the quality of disclosure: an empirical analysis. *Critical Perspectives on Accounting*, 33, ss. 59-78. Doi.org/10.1016/j.cpa.2014.10.003
- Orzes, G., Moretto, A. M., Ebrahimpour, M., Sartord, M., Moro, M., & Rossi, M. (2018). United Nations Global Compact: Literature review and theory-based research agenda. *Journal of Cleaner Production*, 177, 633-654. Doi.org/10.1016/j.jclepro.2017.12.230
- Painter-Morland, M. (2006). Triple bottom-line reporting associal grammar: integrating corporate social responsibility and corporate codes of conduct. *Business Ethics: A European Review*, 15(4), 352-364. Doi.org/10.1111/j.1467-8608.2006.00457.x
- Park, J., & Brorson, T. (2005). Experiences of and views on third-party assurance of corporate environmental and sustainability reports. *Journal of Cleaner Production*, 13(10-11), 1095-1106. Doi.org/10.1016/j.jclepro.2004.12.006
- Patel, R., & Davidson, B. (2011). *Forskningsmetodikens grunder: att planera, genomföra och rapportera en undersökning*. Lund: Studentlitteratur AB.
- Prop. 2015/16:193. *Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldspolicy*. Hämtad från <http://data.riksdagen.se/fil/D719F903-297D-4B7A-A7B4-71C80C5B63A9>

- PWC. (2016). *Lagstadgad hållbarhetsrapport från 2017*. Hämtad 2020-05-22 från <https://www.pwc.se/sv/publikationer/finansiell-rapportering/lagstadgad-hallbarhetsrapport-fran-2017.html> 05 2020
- PWC. (2018). *Stora brister i lagstadgade hållbarhetsrapporter*. Hämtad 2020-05-22 från <https://www.pwc.se/sv/pdf-reports/hallbar-affarsutveckling/stora-brister-i-lagstadgade-hallbarhetsrapporter-2018.pdf>
- Revisorsnämnden. (2017). *DEN FRAMTIDA REVISIONEN Förslag till åtgärder för förbättrad revisionskvalitet och stärkt förtroende för revisorer och revisionen i Sverige*. Stockholm: Supervisory Board of Public Accountants.
- Roca, L. C., & Searcy, C. (2012). An analysis of indicators disclosed in corporate sustainability reports. *Journal of Cleaner Production*, 20(1), 103-118. Doi.org/10.1016/j.jclepro.2011.08.002
- SFS 2016:947. *Lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)*. Stockholm: Justitiedepartementet.
- SFS 2019:906. (n.d.). *Revisionslag (1999:1079)*. Stockholm: Justitiedepartementet.
- Simnett, R. (2012). Assurance of sustainability reports. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*, 3(1), 89-98. Doi:10.1108/20408021211223570
- Suchman, M. (1995). Managing legitimacy: Strategic and institutional approaches. *Academy of Management review*, 20(3), 571-610. Doi:10.2307/258788
- Svernlöv, C., & Svernlöv, M. (2018, 24 augusti). ÅRL:s krav på hållbarhetsrapport i större företag En utredning av de nya reglerna med särskilt fokus på revisorernas granskningsroll. *Tidningen Balans*. Hämtad från https://www.tidningenbalans.se/wp-content/uploads/2018/08/arls_krav_pa_hallbarhetsrapport_i_storre_foretag_en_utredning_av_de_nya_reglerna_med_sarskilt_fokus_pa_revisorernas_granskningsroll.pdf
- Tagesson, T., Blank, V., Broberg, P., & Collin, S.-O. (2009). What explains the extent and content of social and environmental disclosures on corporate websites: a study of social and environmental reporting in Swedish listed corporations. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 16(6), ss. 352-364. Doi:10.1002/csr.194
- Thejo, J. (2017). Need for Harmonisation of Sustainability Reporting Standards. *Journal of Finance and Economics*, 5(6), 253-258. Doi:10.12691/jfe-5-6-1.
- Tillväxtanalys. (2018). *Från frivillig till obligatorisk hållbarhetsrapportering*. Hämtad från Tillväxtanalys:https://www.tillvaxtanalys.se/download/18.62dd45451715a00666f1b4cf/1586366155881/PM%202018_22_Fr%C3%A5n%20frivillig%20till%20obligatorisk%20h%C3%A5llbarhetspr%C3%B6vning.pdf
- Unerman, J., Bebbington, J., & O'Dwyer, B. (2014). *Sustainability Accounting and Accountability*. Hämtad från <https://ebookcentral-proquest-com.ezproxy.ub.gu.se>
- Visser, W., Matten, D., Pohl, M., & Tolhurst, N. (2010). *The a to Z of corporate social responsibility*. Hämtad från: <https://ebookcentral-proquest-com.ezproxy.ub.gu.se>
- Wiseman, J. (1982). An evaluation of environmental disclosures made in corporate annual reports. *Accounting, Organizations and Society*, 7(1), ss. 53-63 Doi.org/10.1016/0361-3682(82)90025-3

Bilaga 1

Korrelationsmatris

Variabler	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
1 Kvalitet, totalt	1																	
2 TG	-	1																
3 TF	-	-	1															
4 ST	-	-	-	1														
5 Bestyrkt	.797**	.214*	.747**	.770**	1													
6 Rt	-.164	-.130	-.216*	-.109	-.129	1												
7 LogTillgångar	.514**	.149	.404**	.552**	.397**	-.017	1											
8 Ålder	.257**	-.105	.195	.298**	.164	.037	.308**	1										
9 Bygg	.036	.120	.051	.011	.004	.053	-.154	-.074	1									
10 Detaljhandel	.034	.056	.095	-.030	.005	-.112	-.249*	-.131	-.043	1								
11 Ekonomi	-.232*	-.160	-.260**	-.177	-.165	.083	-.094	-.127	-.067	-.083	1							
12 Fastighet	.104	.050	.109	.101	.073	-.133	.242*	-.117	-.056	-.069	-.110	1						
13 Företagstjänster	.045	.023	-.034	.099	.018	.042	.163	.124	-.141	-.175	-.277**	-.229*	1					
14 Teknik	-.040	-.073	-.023	-.074	.003	.025	-.156	-.071	-.024	-.030	-.047	-.039	-.099	1				
15 Tillverkning	.033	-.034	.038	.023	.045	.182	.003	.031	-.046	-.057	-.090	-.075	-.189*	-.032	1			
16 Transport	.175	.120	.251*	.093	.208*	-.194	-.048	.042	-.034	-.043	-.067	-.056	-.141	-.024	-.046	1		
17 Övrig	-.124	-.069	-.104	-.138	-.142	-.058	-.060	.148	-.050	-.061	-.097	-.081	-.203*	-.035	-.067	-.050	1	

Not: **Signifikant vid 0.01. *Signifikant vid 0.05.

Bilaga 2

Multipel regressionanalys

Kategori	Koefficient	p-värde
Bestyrkt	11.48	.000*
Rt	-.06	.360
LogTillgångar	1.62	.000*
Bygg	4.17	.236
Detaljhandel	3.58	.262
Ekonomi	-.98	.240
Fastighet	-.12	.965
Företagstjänster	-.03	.990
Teknik	-2.20	.630
Transport	1.83	.607
Övrig	-.167	.953

n = 100

F-värde = 15.767

R2 adj = .642

Not: *Signifikant vid 0.05. Beroende variabel kvalitet, totalpoäng. Branschens basvariabel tillverkning.

Bilaga 3

Sammanlagning av branscher

Bygg	Bygg-, design- och inredningsverksamhet	
Detaljhandel	Detaljhandel	Partihandel
Ekonomi	Bank, finans, försäkring	Juridik, ekonomi, konsulttjänster
Fastighet	Fastighetsverksamhet	
Företagstjänster	Företagstjänster	
Transport	Transport & magasinering	
Teknik	Data, it, telekommunikation	Teknisk konsultverksamhet
Tillverkning	Tillverkning & industri	
Övrigt	Kultur, nöje, fritid	
